... Γ. ΚΑΝΟΝΙΔΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖ

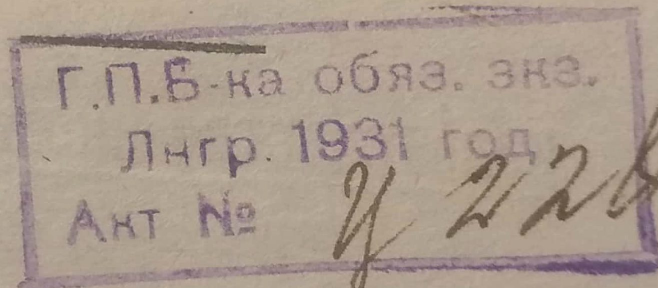
ΔΡΑΜΑ ΣΕ 4 ΠΡΑΚΣΙΣ ΚΕ 5 ΙΚΟΝΕΣ

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ"
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

Θ. Γ. ΚΑΝΟΝΙΔΙ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΛΧΟΖ

ΔΡΑΜΑ ΣΕ 4 ΠΡΑΚΣΙΣ ΚΕ 5 ΙΚΟΝΕΣ

ΕΚΔΟΣΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ"
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931

Ф. Г. КАНОНИДИ

ЗА КОЛХОЗ

Пьеса в 4-х действиях

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТИС“

Ростов-Дон 1931

Уполн. Крайлит № 883 Ст. ф. A5 125 x 176 Тир. 1000

Ростов-Дон. Тип. Греческого Изд-ва „Коммунистис“ Заказ № 169

ΠΡΟΣΟΠΑ ΤΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Γοργορτς — Χορικος 45 χρονον
κςεγελαζμένος μεςέος χορικος

Θιμία — γινέκα-τυ

Ελένι — το κορίτςι-τυ

Θόδορος — γιός-τυ

Γιορίκας — διοργανοτις τυ κολχοζ
(κομυνιςτις κε γαμπρος τυ Γοργορ).

Μαρία — κυλάτςκα

Λεφτερτς — κυλάκος

Λολίκας — ανεπςιός-τυ κε δύλος-τυ (κυτςος
κε τραβλος).

Παπας

Γιάνις — πρόεδρος τυ ςελςοβετ (κομυνιςτις).

Μίτος — κομςομόλος· (διεφθ. τυ αναγνοςτιρίυ).

Δαςκάλα — αχτιβίςτκα

Σαβέλις — μεςέος χορικος

Πάβλος — κυλάκος

Θοδὸις — κυλάκος κ' επίτροπος τις εκλιςίας

Κιριάκος — κομυνιςτις αππιν πολιτία αντιπρόςοπος
τυ περιφεριακυ κομιτάτυ τυ κόματος

Διμίτρις — αγρονόμος

Πελαία — χοριάτιςα μέλος τυ κολχοζ

Χορικι, χοριάτιςες, κομςομόλι.

ΠΡΟΤΙ ΠΡΑΚΣΙ

Ενα χινοποριάτικο ιλιοβασίλεμα, στο κσόπορτο τυ χοριάτι Γοργορ. Στο δέφτερο πλάνο τις σκινις φένετε το μικρο σπιτάκι τυ Γοργορ με δίο πατόματα, μα χαμιλο. Σκάλες απ'τα δεκσια πυ φέρυν στιν πόρτα τυ δέφτερυ πατόματος. Δεκσια κι αριστερα δίο παραθιράκια ανιχτα, πυ κρέμοντε αραδιαζμένα μισοκσιραμένα φασύλια κε μίλα. Στο παλκονάκι τις πòρτας γλάστρες με λυλύδια κε πάνο κρέμοντε μερικα αρμαθια κίτρινα καπνόφιλα. Στο πρότο πάτομα πύνε πολι χαμιλο, πόρτα στι μέσι με διο μικρα παρàθιρα στις πάντες. Στον πρότο πλάνο δεκσια βρίσι κε αριστερα μικρο κσιραντίρι. Ανάμεσα στο σπίτι κε στο κσιραντίρι μια μιλια. Ανάμεσα στα παχια κλαδιά-τις καμποσο κσερο χορτάρι. Ενα στιβάδι κομένα κσίλα κάτο απ'τις σκάλες. Μακρι κσιλένιο σκαμνι κάτο στο παράθιρο, κοντα στις σκάλες.

ΣΚΙΝΙ 1.

ΕΛΕΝΙ. (Κοπέλα 18 χρονον, όμορφι, ροδοκόκινι, με πλεκσύδα, κάθιτε μέσα στιν καμαρα μπροστα στο δεκσιο παράθιρο κι αραδιάζι καπνόφιλα τραγυδόντας).

Ολιμερις τα λάχανα κε τα φασύλια αρδέβο
ς'ίλονος το βασίλεμαν καπνόφιλα τιζέβο.
Το μάτοπαμ εθόλοσαν μάνα άλο κι στέκο
ι χάρδιαμ θα βρυλίετε τον Γιόργομ αν κελέπο.

Αχ! ίλεμ σιν ανατολις
φέρε με το γιαβρόπομ
μιλές-με τέγια κεπορις
κε τρόγο το χαρδόπομ.

ΣΚΙΝΙ 2.

ΜΑΡΙΑ. (Προτυ να τελιόσι το τραγύδι τις Ελένις, φένετε ι Μαρία απ' τα δεξια. Χοριάτισα 40 χρονον, πονιρι φισιογνομία. Βαστα στα χέρια-τις ένα χαρτάκι κι αφυ αφικράζετε το τραγύδι πλισιάζι κάτο στο παράθιρο κε λέι στιν Ελένι)

Κομενόχρονι!... αίκον λαλίαν πα γίνετε;

Τφυ! τφυ! να μι οματϊάσκεσε... Κιαμ ι τραγοδίας, ασι λαλίας καλίον! Αρ το πολα επίεν κε το λίγον επέμνεν. Ύμπαν κεν θα έρτε κι ο Γιορίκας, πολα μι βυρυλέφκεσε.... πίσον ολίγον ιπομονιν.

ΕΛΕΝΙ. (ντροπιαζμένι). Κε.... ντό ιπα.... για τον Γιορίκαν θία Μαρία; Εγο.... δεν κίπα...—

ΜΑΡΙΑ. Κιας ίπες κέλα, ρίζαμ, κιας ετραγόδεσες.

Νέισα ίσε. Κεπεχι κσένος, κεν ο νυσσαλις εν. Ντέ χπαράγυσνε; Ι μάνας πύεν;

ΕΛΕΝΙ. Αφκα σο μαντριν εν. Κατ'έπαθεν το χτίνονεμυν κεφτάγιατο γιατρικα.

ΜΑΡΙΑ. Ο Θόδορον κεν ςοςπιτ;

ΕΛΕΝΙ. Γιοκ, με τον πατέραμ εν ςο χοραφ.

ΜΑΡΙΑ. Θαργίζνε πολα;

ΕΛΕΝΙ. Γιοκ ατόρα υμπαν κιαν εν έρχυνταν.

ΣΚΙΝΙ 3.

ΘΙΜΙΑ. (Μιτέρα τις Ελένις, 45 χρονο, βγένι απ'τιν πόρτα τυ μαντριυ με βέτρο στο χέρι πάι στι βρίςι κε βάλι το βέτρο). Καλιςπέρα, κυμπάρτςα. Ντό χαπάρια;

ΜΑΡΙΑ. Καλιςπέρα, κυμπάρτςα. Καλα. Μέτα κάτ' χαρτιν έςτιλανε αςο Σοβετ κέρθα να δίγα τον Θόδορον κε δεβάζια.

ΘΙΜΙΑ. Ελα ας κάθυμες ολίγον, ατόρα υμπαν εν έρτε (κάθυντε στο ςκαμνι).

ΜΑΡΙΑ. Ντέπαθεν το χτινόπος κυμπάρτςα;

ΘΙΜΙΑ. Ντέ κςερο, μέτα, αςοπςε κιαν κατ έπαθεν κε για τρόι κε για πιν.

Επίκα ολίγον μαλεζ κέχςα ςι γύλαναθες πέλκι γιαραέβιατο.

ΜΑΡΙΑ. Να μι κατ εκύρτεςεν; Ι κιλίαθε πρεζμένον να μι εν;

ΘΙΜΙΑ. Μέτα γιοκ, κατάλο γυρζυλαν θα ες;. Φογύμε κατ παθαν κε χάνοματο αςα ςςέρια-μυν. Να ίχαμε κιάλο πα τςέκλεεν.

ΜΑΡΙΑ. Κρίμαν, κρίμαν καλον χτινόπον πα εν Τέρεν μι χάντςατο αςα ςςέριας. Τοματι επίκεςα;

ΘΙΜΙΑ. Γιοκ κυμπάρτσα, καλα ντε ντόκεσα σο νυμ. Εσι προτικαρ ίσε για πίσονα κε τοματι. Κάπιος θα οματίασενατο! Ελένι! Ελένι! για φέρον διο κυκύτσιαάλ ας τιν θίας τιν Μαρίαν, αλίγορα.

ΜΑΡΙΑ. Κια εκατον φορας ίπασε δέσον συράδναθες κεκα έναν οματοζίνιχον. Εσι κέκσεσμε.

ΘΙΜΙΑ. Ενέσπαλα, κυμπάρτσα, ενέσπαλα. Σα δυλίας ανάμεσα πύ θα κρύγνε σο νυμ ύλια;

ΕΛΕΝΙ. (φέρι αλάτι). Ορίστε, θία.

ΘΙΜΙΑ. Ελένι, ρίζαμ! για λάνκεπσον σι ποπα πα κε πέατον ας έρτε χαρτοδεβάζιατο.

ΜΑΡΙΑ. Νε, νε δέβα κόριτς, ατο πα καλον εν (Ελένι πάι στυ παπα.).

ΘΙΜΙΑ. Υφ! Αλο τρανον πελιαν κιατο. Ασα δυλίας εσσκίλακσαμε κιατο τ'εβλογιμένον πα ατόρα έβρεν τον κερόναθε ναροστεν. (Ι Μαρία φισα τάλάτι κε χασμυριέτε). Ελεπς, ελεπς κυμπάρτσα πος αποχαζμύσε! Κάπιος αχόρταστος οματίασενα. Με το να εσς τρανον κε κρεατιαρ ιθακ, θαρύνε εσς κε πολα γάλαν. Σινιγιν να εμπένε αικ ανθροπ κιαγίκα ομάτια.

ΜΑΡΙΑ. (σικόνετε κε χορις να μιλι πάι στο μαντρι· τιν ακολυθι κε ι Θιμία).

ΣΚΙΝΙ 4.

ΛΟΔΙΚΑΣ. (35 χρονον, ασκιμομύρις, κυτσος, τραβλος, βλάκας. Φορι κυρέλια κε βαστα ραβδι. Οταν μιλάι τρέχυν τα σάλια τυ! Ερχετε κάτο απτο παράθιρο κε φονάζι).

Πασσα Γοργορ! Ε! πασσα Γοργορ.
Εεεεεβγα οκςοκα ολίγον κααα θὰ λέγοςε.
(γιρίζι προς τον κόζμο κε κςίνι με το ραβδι τι ράχι τυ κίςτερα κςαναφονάζι). Ε πασσα! κι ακυς, Πασσα Γοργορ!.
Ελένι.... κανις κιν αδα.

ΣΚΙΝΙ 5.

ΘΙΜΙΑ. (βγένοντας με τι Μαρία απτο μαντρι). Ντό εν, ντο εν Δολίκα. Ντέπαθες κε κυις! Ντο θελτς!

ΛΟΔΙΚΑΣ. Εγο παα εεεεθάρεςα, υυυυζζε εκιμέθετε.

ΜΑΡΙΑ. Ντό λες πορδαλα; Μεςιμερι πα κίμιζμαν γινετε;

ΛΟΔΙΚΑΣ. (γελόντας) χε χε χε χε! Κια εεεκύκςα κε κανις λαλίαν κεεδόκετε.

ΘΙΜΙΑ. Ντό θέλτς; τίναν αραεφς;

ΛΟΔΙΚΑΣ. Τοοον πασςαμ τον Γοργορ.

ΜΑΡΙΑ. Κε ντό θα φτάςατον νέπρε!

ΛΟΔΙΚΑΣ. (κςίνοντας τα μπράτςα-τυ). Οοο πασςαμ οοο Λεφτέρτς θέλιατον.

ΘΙΜΙΑ. Κε ντό θα φτάγιατον;

ΛΟΔΙΚΑΣ. Κεεεκςέρο.

ΘΙΜΙΑ. Ακόμαν κέρθεν αςο χοραφ. Ανάμνονατον κιας έρτε κε πέγιατο κι. Κάθκα ολίγον ατυκα.
(Ο Δολίκας κάθετε καταγις κοντα ςτο πιγάδι.)
Πςομιν θελτς Δολίκα;

ΛΟΔΙΚΑΣ. (γελα) χε χε χε θέλο άμα πύεν;

ΘΙΜΙΑ. Εγο ατόρα φέροςε. (Πάι κε τυ φέρι πςομι απ'το ςπίτι).

ΜΑΡΙΑ. Κομενόχρονε πάντα πιναζμένος. Καμίαν κι θα χορτάις. Κατι δυλεφς, νέπρε, έμαθες τιν οκνίαν κι άλο δεν κι γίνεςε. Οπςε κεκα εγο κυίζοςε, έλά Λολίκα έλα τοπλάεπςον μετεμεν λεφτοκάρια κε ςι αφιντς κε φεδς.

ΛΟΛΙΚΑΣ. Ετςάκονα καπνόφιλα ςι πας̧ςαμ τι Λεφτερ το χοραφ.

ΜΑΡ. Κιαμ κατι φάζνεςε κίςε πάντα πινάζμένος.

ΛΟΛ. Φάζνεμε . . . άμαν οολίγον.

ΘΙΜ. (τυ φέρι καλάμπυκίςιο πςομι). Νά, Λολίκα, φα κε ςχόρα τι κιρυμ τιν πςιν. (Κάθετε ςτο ςκαμνι κε προτίνι κε τιν Μαρία). Ελα, έλα κυμπάρτςα ας κάθυμες ολίγον.

ΜΑΡ. Κια βραδιν κε ςτεκ κιόλα. Ντάργος έρχυνταν αδύτιν αςο χοραφ (κάθετε).

ΘΙΜ. Μακρα εν κε το χοράφ-εμυν, κυμπάρα. Μέκερ κεκςερτς πος εν ςιν άκραν τι χορι· ας εν κάθκα ολίγον. Ντάλιγορις, θαρις τα μορας κλένε.

ΜΑΡ. Ατυκα πα ςοςτα λες κυμπάρα. Εςι άλο ντέφτάς;

Πότε θα έρτε ο Γιορίκας; Ελαν, μέλαν, κι μενι ακόμαν; Χρόνος περιςον εν, ας επίεν.

ΘΙΜ. Κεκςέρο γυρπαντς. Εκίνος πα ας εγέραςεν, γράματα επίεν να μαθαν. Τε έναν μίναν εμπροςτα έγραπςε-μας, τεγια θα τελύνταν ςα ςυμα τα . . . .

κύρτςα τυν, κύρςια τυν— πος λέγνατά αμαν,—κε θα έρτε. Κεπεκι κάπυ δυλεβ κέλα. Εγέντον τρανος άνθροπος.

ΜΑΡ. Μάςςαλαχ! Εφτοχον, άμα προκομένον πεδιν εκςέβεν. Ας εζίνεν ατόρα εςχορεμέντςα ι μανίτςατ κέλεπεν ατον! Ε! κυμπάρτςα αμον τ'έρτε θα φτάτε τι χαραν.

ΘΙΜ. Ιντεν κιαν λέγοςε κυμπάρτςα, μι πιςτέφςατο. Ακόμαν ςι μέςεν δεν κεν, τε οπέρτς εδόκαμε λόγον κι αςατότε κιαν αετς πα ςτεκ.

ΣΚΙΝΙ 6.

ΠΑΠΑΣ; (Μπένοντας απ'τα δεκςια μαζι με τιν Ελένι χερετα, ι γινέκες με μιας ςικόνοντε). Καλιςπέρα.

ΘΙΜ.-ΜΑΡ. Καλιςπέρα, πάτερ.

ΠΑΠ. Ντο έπαθεν το χτινόπος;

ΘΙΜ. Πάτερ κεκςέρο, κατ γυρζυλας εςέβενατο κια ςοπςε κιαν εκατέβαςεν τοτία κε νια τρόι κε νια πιν.

ΠΑΠ. Κε πύεν ατόρα;

ΜΑΡ. Αφκα ςαχυρ εν πάτερ.

ΠΑΠ. Αρ φέρτε έναν κεριν κιας πάμε.

ΘΙΜ. Νέ, Ελένι για δέβα φέρεν αςα ικόνας κεκα εναν κερόπον.

ΕΛΕΝΙ. Ατόρα (πάι να φέρι κερι).

Ο παπας κε ι Θιμία πάνε ςο μαντριν.

ΕΛΕΝΙ. (γιρίζοντας με το κερι βλέπι τον Λολίκαν).

Α! Λολίκα! ντο χαπέρια; Ατυχα ντο κάθεςε; (μπένι ςτο μαντρι).

ΛΟΔ. (γελα) χε! χε! έμορφα...

ΣΚΙΝΙ 7.

(Μπένυν απτ'αριςτερα ςτι ςκινι ο Γοργορτς κι ο Θόδορον φορτομένι με καλάθια γιομάτα πράςινα φίλα καπνυ. Τα βάλυν κοντα ςτις ςκάλες κε διεφθίνοντε ςτι βρίςι να νιφτυν).

ΓΟΡ. (χορικος φτοχομεςέος, 48 χρονον με μάβρα μυςτάκια κε γένια πυ κε πυ αςπρίζυν. Φορι ρύχα τις δυλιας, πρόςοπο πυ διχνι ενέργια μα κε πίζμα). Νέπρε, Δολίκα! ατυκα ντό κάθεςε;

ΔΟΛ. (Σικόνετε κε τρίβοντας τα πράτςα-τυ).

Ε-ε-ε-ε-ε ςεν α-α αναμένο.

ΓΟΡ. Κε ντό θα φτάςμε νέπρε;

ΘΟΔ. (Γιος τυ Γοργορ 23 χρονον, κόκινος ενεργιτικος, πεδι τις δυλιας).

Ελένι πύ ίςε, φέρεν αλίγορα ςαπον κε το πεςςκιρ, θα νίφκυμες. (Ι Ελένι βγένι απτο μαντρι κε πάι μέςα στο ςπίτι να φέρι ςαπύνι κε πετςέτα).

ΔΟΛ. Ο-ο-ο-ο παςςαμ -ο-ο-ο-ο- Λεφτέρτς ίπεμε δέβα πε το-ο-ο-ο-ν π-α-α-αςαμ τ-ό-ο-ον Γοργορ α-α-ς έρτε ατςελέα ς-ο-ο-ο-ςπιτ κεςς (ι Ελένι φέρι το ςαπύνι με τιν πετςέτα κε βάλι νερο να νίβετε ο πατέρας τις).

ΘΟΔ. Ταμαμ . . . έβρεν κεκίνος-πα τον κερόνατ! Συκ ατόρα νενκαζμένος, νενκαζμένος ντος τον ανέφορον.

ΓΟΡ: (ενο νίβετε). Νέπρε Δολίκα δέβα πέατον ας έρτε εκίνος . . . Για . . . εςτα μι πας . . . ας απονενκάςκυμε ολίγον κε πεκι πάμε (ςκυπίζετε).

ΘΟΔ. (ενο νίβετε). Το πετςάνπαρος γομάτον εν, Δολίκα;

ΛΟΔ. (γελόντας) χε! χε! χε! Α-α-α-κόμαν κ-α-α-α-α-λα κεεεγομόθεν.

ΕΛΕΝΙ. Ατος ο κυρεμένον πάντα πιναζμένος εν.

ΘΟΔ. Τςι θα φαζ κιατον τον πυγαλεμένον να χορταζ το μάτνατ... Σοςτα κι λεγο Λολίκα;

ΛΟΔ. (γελόντας βλάκικα) χε χε χε! Σοςτα λες.

ΓΟΡ. (Κάθετε κοντα ςτις ςκάλες κε τιλίζι τςιγάρο). Ε! ατόρα τρος με τ'εμας Λολίκα, κεπεκι πάμε ςι παςςαμ τι Λεφτέρ κες.

ΛΟΔ. (γελα κε κςίνι τι ράχι-τυ) χε χε χε! καλον.

ΘΟΔ. (ςκυπίζοντας τα χέρια-τυ). Μέτα Λολίκα εςι πάντα γελας. Σοςτος γελαςτέας.

ΛΟΔ. (κςαναγελόντας) χε χέ-ε-ε-ε κι-α-α-α ντο ν-α-α-α φτάγο;

ΓΟΡ. (ςτιν Ελένι). Ελένι, ντέφται το χτίνον; πύ εν;

ΕΛΕΝΙ. (πιγένοντας μέσα το ςαπύνι κε τίν πετςέτα). Ενκαμε τον ποπαν ναπορκίζιατο τα! Αφκα ςο μαντριν ίνε.

ΘΟΔ. Ντεπίκετε, ντεπίκετε; Τερ τα κοντα τα χύλια, πος θα χάνε το χτίνον; Το πρωι ίπατεν έπαρτο κε δέβα ςο γιατρον κε κίνε κςαν τι καλομάναςατς τα γιατρικα εφτάι;

ΓΟΡ. Ας εν ατο πα καλον εν, βοιθα. Πυ θα εκυβάλνενατο ατόςον ςτράταν;

ΘΟΔ. Εγο άμον τελέπο, εςι θέλτς να χάνομε το χτίνον αςα ςςέριαμυν.

ΣΚΙΝΙ 8.

(Κοντέδι να ςκοτινιάςι - δγένυν απ' το μαντρι ο παπας ι Θιμία κε ι Μαρία. Ι Ελένι δγένι κε κάθετε κοντα ςτιν πόρτα πάνο ςτις ςκάλες).

ΠΑΠΑΣ. Καλιςπέρα, παςςα Γοργορ.

ΓΟΡ. Καλιςπέρα πάτερ, έλα, κάθκα. Πός εν το χτίνον να μι απλον τα τέςερα;

ΠΑΠΑΣ. (κάθετε, κάθιντε ολόγιρα κιάλι). Πρότα ο Θεος, δεν κι παθαν.

ΜΑΡΙΑ. Αρ το ματί-πα επίκαμα κεπόρκςαματο κιέλα, άλο τιδεν κι παθαν.

ΘΟΔ. Εγο λέο πατέρα πυρνα Κερεκι εν' δυλίαν κέις έπαρτο κε δέδα ςο γιατρον.

ΠΑΠΑΣ. Νε ο γιατρον πα να τερία καλον εν.

ΘΟΔ. Πάτερ, εςι ίπες, άμον ντο λέι έναν μεςελ. Ενας κοδέςπενα ίςςεν πολα πεντικύδια ςο ςπίτνατς. Κε για να χάνιατα, εκύκςεν τον ποπαν κε πίκεν ςο ςπίτνατς αγιαζμον.

Αρ ας επίκεν ο Ποπας τον αγιαζμον κιςτέρια, ςο πάςιμοναt απαν ίπενατεν «εδλοιμέντςα, ταεζμον πα καλον εν, άμαν εςι κςαν τέρεν κε καποθεν τεριάτεπςον έναν κατοπυλύπον.

ΔΟΔ. (γελόντας δινατα) χε χε χε χε! κ-α-α-α-α-α-το πυλόπον νε;

ΓΟΡ. Κοπςονα, νέπρε. Εςι πα ακόμαν απατα κι κοφτ ο νύςις τςαχαλτς ίςε. Μι τερις τα τορινυς παςταν τεδιαδόλεπςαν. Χορις θευ δυλιν φίλον κι λαίετε!

ΜΑΡΙΑ. Θόδορε, για τέρεν αβύτο το χαρτίν ντό γραφτ. Οςίμερον έςτιλανεματο αςο Σοβετ.

ΘΟΔ. (Διαβάζι μες το νύ-τυ). Ετίμαςον τα τριανταπέντε μανάτια για το ναλογ.

ΜΑΡ. Νέπρε, ντό λες; Τέρενα καλα· κατ λάθος θα εδέβαςες;

ΘΟΔΟΡΟΣ. Μέτα ντό λάθος λέςμε; Τρίτςατ πιατ ρυπλέι ιςςτε, πόλςςε νιτςεβο. Θα τςαφίεςε τεμιακ τα 35 μανάτια, βερ ςελιαμ! ατο εν!

ΜΑΡ. (με αγανάχτιςι πέρνοντας το χαρτι απ'τα χέρια-τυ). Τφυ αναθεματς ι παλαλι, ατιν παςταν εγατςύρεπςανατο! Απόθεν θα δίγατς νέπρε τα 35 μανάτια;

ΘΟΔΟΡΟΣ. Μέτα 35 μανάτια πα ντο ιν για τεςεν; Χοραφ έις, χτίνον έις, άλογον έις. Κεπεκι ιμπςον τεςετίναν πα φυντυκλυκ έις κεςι πάντα κλες το κιφάλις.

ΜΑΡ. Νέπρε χα θα φτάςμε κε βλαςτιμο ατόρα! Εχο! έχο! ντο μετεμέν-μὶ εγόραςανατα γιόςκςα γιοκ; Πυ δυλέβομαι εγο κε το πεδιμ ίμες, παςςκι δυλέβνατα εκιν;

ΘΟΔ. Νε μέτα, εςις δυλέβετιατα με τι χόρας τα ςςέρια.

ΠΑΠ. Ι χόρα, ατιν το ίδιον εν, τατινες ίνε.

ΓΟΡΓΟΡΤΣ. Κόπςονα, νέπρε! τεςον δυλίαν κεν (ςτον Λολίκαν). Λολίκα, για ςυκ ας πάμε, δεν κιλες κιόλα. Ατόρα ο παςςαμ ο Λεφτερτς αναμεν.

ΣΚΙΝΙ 9.

ΛΕΦΤΕΡΤΣ. (45 χρονον, κόκινος, άγριο πρόςοπο, παχις, κιλαρας με παπάχι ςτο κεφάλι κε χοντρο παςτύνι ςτο χέρι. Μπένοντας απ'τα δεκςια).

Καλιςπέρα.

ΟΛΙ. Καλιςπέρα, καλιςπέρα.

ΛΕΦΤ. (βλέποντας τον Λολίκαν). Νέπρε εςι ακόμαν αδακα ςτεκς; Ταμαμ! ςο γιανκυν να ςτίλνεςε άνθροπος ίςε! Αμε χαθ αλίγορα ςο ςπιτ, ανεβλόετε!

ΔΟΛ. (παραπονιάρικα) Ε-ε-ε γο ι-ι- ιπα τοκι.

ΓΟΡΓ. Αφςατον πασςα Λεφτερ, ατος κεςς το καπαετ. Ακόμαν απράνον έρθα αςο χοραφ. Ιπατον ας αναπάυμες ολίγον κεπεκι πάμε.

Ελά, έλα κάθκα (ι γινέκες ςικόνοντε κε τυ κάνυν θέςι).

ΛΕΦΤ. (κάθετε). Μέτα εςις κικςέρετε ντανεβλόετον μιλέτ εν ατος. Ι οκνία αςο μιτίνατ κεκα τρεςς. Αντςαγα να τρόι εκςερ.

ΘΙΜ. Χάςονατον τον κυρεμένον πασςα Λεφτερ. Θαρις κε κςέρνατον.

ΘΟΔΟΡ. (αφυ ρίχνι διςαριςτιμένι ματια ςτιν παρέα ςικόνετε κε διεφθίνεςε ςτο μαντρι). Ας πάγο τερο, ντέφται το χτίνον.

ΘΙΜ. Ελένι για δέ βα βάλεν κεςι το τραπεζ αλίγορα (ι Ελένι μπένι μέςα).

ΓΟΡΓ. Ντό ατςαλιαν δυλίαν έτον κέρθες ενενκάςτες υς αδαπάνκεκα, πασςα Λεφτερ.

ΛΕΦΤ. (κςεροβίχι, κάνι τςιγάρο κι αφυ κιτάζι ολόγερα αρχίζι). Αςςκεμα δυλίας πασςα Γοργορ, άςςκεμα. Ο Βαςιλτς τεμέτερον έρθεν οςίμερον αςιν πολιτίαν κένκεν άγρια χαπάρια.

ΠΑΠ. κε ΜΑΡΙΑ. Χαιρ όλά! ντό εν;

ΛΕΦΤ. Επίγαν ίπεν πολι κομυνιςτ ςα χορία να διοργανόνε κολχόζια.

ΘΙΜ. Φογύμε θάρχυνταν κε ςεμέτερον το χορίον! νέ;

ΛΕΦΤ. Αρ ακςέςτε. Οςίμερον, πυρνα αμον τομιαζ θάρχυνταν κε ςεμέτερον το χορίον κιατότε εχάθαμε.

ΓΟΡΓ· Ε! καλα λέι! κε ντόιν ατα τα κολχόζια;

ΛΕΦΤ. Μέτα ο θεος να βαλ το ςςέρνατ κε γυρταρέβμας. Οπος λέγνε., θα ενόνε υλονον τα χόματα, τα πακςςάδες κε το βίον θεφτάγνατα έναν. Κιατα ολίγα ιν, θα κλιδόνε πάτερ κε τεκλιςίας.

ΜΑΡ. (ςταβροκοπίετε). Ιμαρτα, Παναγία, ίμαρτα τερ πος εςύμοςεν τι κοζμι το τέλος.

ΠΑΠ. Μέτα ζατι ςιν αποκάλιπςιν γραμένον εν το θα έρτε αντίχριςτον ςον κόζμον· αρ ατιν ίνε ιςςτε. Τατινέτερον το πρόγραμαν εν, να πολεμύνε τιν πιςτ, τι χριςτιανυς, κε να κλιδόνε κε τεκλιςίας. Αμαν το δέφτερον ι παρυςία οπις εν. Ατότε θα χορίγυνταν τεγίδια αςα πρόβατα.

ΛΕΦΤ. Εναν κιάλο εν. Εντάμαν θα κίνταν υλ ςέναν τρανον γιοργαν αφκα. Αντρας, γινέκα, κςεν, ςινκενι, χάταλα, κορίτςια, αγύρια, ύλ εντάμαν θα κίνταν.

ΓΟΡΓ. Μέτα, παςςα Λεφτερ, ο ςςκίλον τον ςαγαπίνατ κι θα εγνοριζ πε κε ςτα τύλα.

ΛΕΦΤ. Νέ, νέ μέτα, ςςκιλ ζοιν. Θα τρος ίντιαν φάζνεςε θα πιντς, ίντιαν ποτίζνεςε κε θα φτας, ίντιαν εφτάγνε υλ. Το χοράφις, το ςπίτις, ι γαρις, τα χάταλας, τα χτίνια;, τάλογας, ύλια, ύλια ςα κςένα ςςέρια.

ΘΙΜ. Αφέντα αίκον δυλίαν κι γίνετε κατ λάθδς θα έκςεν ο γιος.

ΛΕΦΤ. Ντο λέγοςε άκςον Θιμία. Σι Ρυςίαν απες υζζε επίκανατο. Μέτα ο κόζμος όλεν εςκόθεν ςο ποδαρ κε ςι λες αίκον δυλίαν κι γίνετε.

ΜΑΡ. Τςάνυμ ατιν πασςταν ετςιβύτεπςανα. Τανθροπς υλτς έναν μι θέλνε να εφτάγνε πασςα Λεφτερ; Αν ίνταν καμίαν έναν αβύτα τα δάχτιλαμ, θα γίνταν κιανθροπ. Ο θεος πα να ποδεδίζατον πάτερ κι κρεμιζ απάνατυν γιυλτυρυμ κε καφτ κε χάνιατς.

ΠΑΠ. Ο θεον Μαρία αργι, αλα δεν λιζμονι. Μι φογάςε αλίγορα θα χάνταν.

ΓΟΡΓ. Μέτα, ατο πολα άγρεν χαπαρ έτον, πασςα Λεφτερ!

ΣΚΙΝΙ 10

ΘΟΔΟΡΟΣ. (Βγένοντας, απτο μαντρι πλιςιάζι ςτιν πόρτα).

Μανα, άλο ντό κάθεςε; εςκοτίνεπςεν, ςυκ ετίμαςον τιδεν ας τρόγομε, εγο επίναςα.

ΘΙΜ. Νε ρίζαμ, για έβγα απαν, τέρεν Ελένι ετίμαςεν το τραπεζ. Ατόρα έρχυμες κε μις κε τρόγομε. (Ο Θόδορος αναβένι τις ςκάλες κε μπένι στο δομάτιο, ανάβι τιν λάμπα. Προβάλι κε το φενκάρι, φοτίζι όλυς κατα πρόςοπον).

ΓΟΡΓ. Αςκεμα, άςκεμα χαπάρια πασςα Λεφτερ!

ΜΑΡ. Κιαμ ατόρα ντό θα εφτάμε; δεν κιλες παςα Λεφτερ;

ΛΕΦΤ. Εγο εκςέρετε ντο λέγο; Πρεπ να ςκόνομε το χορίον ςο ποδαρ, ατς έκριναμε έβλογον εγο, ο

Πάβλον, ο Θοδόις κε κάμποσι νοματι κιαλ. Πυρνα Κερεκι. Εμις εκςέρομε πος ατιν ι κςιμιτι ύμπαν εν αποπς γιαχοτ πυρνα απο πυρνυ θα φιτρόνε. Αρτυχ θα κύζνε τι χορετς κε φτάγνε ςαπράνιαν. Θα ςκύνταν κε λέγνε κε λέγνε, θα τάζνε τι χορετς τι κοζμι τα καλοςίνιας. Κάμποςυς παλτυρυτςιπλαγς, περεκεντέδες θα γαντυρέδνε.

Αςάλο τι μερέαν πα, αδύτα τεμέτερα τα τςαχπύνια τα κομςομόλια πα κι θα ςτέκνε, θα γομόνε κε ςίρνε κε κίνα ςον αέραν. Θα λέγνε πολα χόμαν πέχνε ας πέρομα, κε πεκι ας χτίζομε, ας χαλάνομε, κέναν τιςιριν πελιάδες. Εγο λέγο αποπς ολίγον ας τανυςςέφκυμες με τι προκομεντς τι χορίεμυν κε πυρνα υλ ςέναν στόμαν χατέδομε τι ςκιλ τα πεδία κε τελίτε ι μεςελε.

ΜΑΡ. Παςςα΄ Λεφτερ κια κάπος πρεπ να φτάματο να έρτε ςο πιτςιμ.

ΛΕΦΤΕΡ. Αρ ακςέςτεν ντό πλάνον επίκαμε εμις με τον Πάβλον κε ταλτς. Εςι πάτερ, εμις, ι Μαρία, αςεν κε ο παςςαμ ο Γοργοτς. Αποπς πρεπ να πάμε ςα κάμποςα ςπίτια κε λέγοματς κε εκςιγίζοματς ύλεν τιν δυλίαν πος εν. Αδα ςο ςεφερ εςις ι γινεκ πρεπ να πέρετιατς γαρςςι. Πρεπ να έρχυςτυν υλ ςιν ςαπράνιαν κιαρτυκ ςκαλόνετε κε κυίζετε. «Αφίςτεμας ίςιχυς, ας ζώμε άμον τ' εζίναν ο κιρ κι μάναμυν. Εμις κολχόζια κιθέλομε. Πίςτι, πατρίδαν, κολχοζ μιανκέδετε κςάι κιαςο κιφάλνεμυν κιαπαν τόπον έςςετε.» Κιαν κεν κε τερίτεν πιζμόνε, ατότε υλ ςέναν ςτόμαν κυίκςτε. Αχα ςε ςας το ςπίτιαμυν, το δίονεμυν κε τα χόματαμυν πα. Δόςτε μας ςτράταν θα πάμε ςιν Ελάδαν.

Ατότες θέλνε κι θέλνε θα πολέκνεμας κε θα διαβένε πλαν. (Τον Λολ ίκαν). Εςι πα νέπρε, άκςον ανεβλόετε. Πυρνα δέβα ςι ςαπράνιαν κε τςάικςον κε κύικςον κε ςι. Κιθέλομε κολχοζ! δεβάτεν χαθέςτεν! Εκςες;

ΛΟΔΙΚΑΣ. (Γελόντας φονάζι δινατα) χε!χε!χε! κιθέλομε κοοοοοολχοζ!

ΛΕΦΤ. (Θιμομένα). Κόπςονα! αβαναχ! τον κόζμον φοτίαν θα δις! Πακςιμ το ίπαςε κύικςον ατόρα; πυρνα θα κυις ςι ςαπράνιαν. Εγρίκςες;

ΛΟΔ. Εγρίκςα.

ΘΙΜΙΑ. Ε! ναιλίεμας ντό ιμέρας έχομε ακόμαν να ελέπομε.

ΘΟΔ. (Μες' απτο ςπίτι). Μάνα, αρ ελάτεν τα! επςόφεςα αςιν πίναν, τάλα πα λέτε πυρνα.

ΠΑΠ. Παςςα Γοργορ τεςέτερον ο Θόδορον πα κςάι κι καλοφένετεμε. Σα τελεφτέα πολα ρυζ κε ςκύτε με τα βύτα τα τςαχπύνια... τα καμςομόλια λέγο να μιν τίχι κε....

ΓΟΡΓ. Γυρπαν εφτάγυτον ατότες ςο ςπίτιμ, κρύο κε θέκατον ομάλια.

ΜΑΡ. Γιοκ πάτερ ο Θόδορον να μι οματιάετε, καμίαν αςιν βυλιν τι κιρύατ κεβγεν. Ιςιχον κε ςοβαρον πεδιν εν.

ΘΙΜ. Το γιριζ με τε κιντς μιτερίτε. Εκίνος καμίαν ςον κιρ κε τι μάναν-ατ γαρςςι κεβγον.

ΛΕΦΤ. Τςάνυμ Θιμία τα τοριζνα τα πεδία κατ' αγνα εγένταν. Πάντα πρεπ κανις να φοβάτιατα· τον

κιρ κε τι μάναν βαρέα κιακύγνε. (σικόνετε) Ε ας πάμε κιόλα.

ΠΑΠ. (Σικόνετε) Νε ας πάμε, επέρασεν ο κερος. Καλινίχτα.

ΓΟΡΓ. (Σικόνετε) Καλινίχτα πάτερ. Πυρνα σιν εκλισίαν κεκα κσαν ανταμόνομε κε τερύμε ντο θα εφτάμε.

ΘΙΜ. Ας έτρογαμε, κε πεκι επέγνετε.

ΛΕΦΤ. Γιο το φαιν άλο όρεκσιν απομένμι Θιμία! χάιτε, Μαρία, εσι κιθάπας;

ΜΑΡ. (Σικόνετε) Πος κι θα πάγο πάσσα! Εγο αρτυκ αποπς θα βαέβο. Ε! καλινίχτα πασσα Γοργορ, καλινίχτα Θιμία.

ΓΟΡΓ. (Πάι στο μαντρι) Καλινίχτα, καλινίχτα! Γιάστερο κεγο ντέφται το χτίνον.

ΛΕΦΤ. (Στον Δολίκα) Χάιτε κε σι νέπρε! Αλο ντό κάθεσε;

ΛΟΛ. Εεεγο θααα τροοόγο κεπεκι.

ΛΕΦΤ. Τφυ! αναθεμάσε αχόρταστε! Εσι καμίαν κι θα χορτάις μι νέπρε;

ΘΙΜ. Αφσατον πασσα ας τρόι με τεμας κε πεκι έρτε.

ΛΕΦΤ. Ασεν. Αμον το τρος έλα αλίγορα σο σπιτ, νέπρε. Εκσες; θέλοσε. Καλινίχτα.

ΘΙΜ. Καλινίχτα, καλινίχτα (τυς προβοδίζι κίστερα γιρίζοντας στον Δολίκα) χάιτε, Δολίκα μι στεκς άλο, δέβα απαν κάθκα. Ατόρα έρχυμε κε τρόγομε. Ας τερο ντέφται το χτίνον.

Ελένι για φέρον έναν κερόπον. (Ο Δολίκας ανεβένι τις σκάλες, ι Ελένι φένετε με αναμένο φος στιν πόρτα, ι Θιμία πιγένι προς το μαντρι).

ΓΟΡΓ. (Βγένοντας λιπιμένα). Πύ θα πας; Το χτίνον επσόφεσεν!

ΘΙΜ. κε ΕΛ. Ντό λες!

(Το κερι πέφτι απτα χέρια τις Ελένις ο Δολίκας μνίσκι στι μέσι τις σκάλας, απολιθομένος· ι Θιμία πιάνι το μαλιά-τις, ο Γοργορτς ακυμπα κοντα στι πόρτα με το κεφάλι κάτο).

ΑΒΛΕΑ

ΔΕΦΤΕΡΙ ΠΡΑΚΣΙ

Σε μια πλατια τυ χοριυ. Στι μέσι προς το βάθος καριδια κι ολόγιρα στον κορμό-τις καρφομένο ςανιδένιο κάθιζμα. Πίσο απτιν καριδια φράχτις πλεγμένος που χορίζι τιν πλατία απένα χοράφι καπνοφιτεμένο. Στο βάθος φένοντε βυνα κε δάςι. Σταριςτερα προς το προςκίνιο αναγνοςτίριο, μικρο ςπιτάκι με εκςόςτι απςιλότερο απτι γι κατα ένα μέτρο· κάμποςες ςκάλες πυ φέρυν στον εκςόςτι τυ αναγνοςτιρίυ. Πάνο ςτον εκςόςτι διο τραπέζια με κάμποςα κςίλινα ςκαμνια ολόγιρα. Πάνο ςτα τραπέζια εφιμερίδες κε περιοδικα. Σταριςτερα ςορος απο πέτρες κε χαλαζμένα χαμιλα ντυβάρια. Ανάμεςα ςτα χαλάζματα χαμόκλαδα.

ΣΚΙΝΙ 1.

Γιορίκας, δαςκάλα κε πρόεδρος.

ΓΙΟΡΙΚΑΣ. (Νέος, 26 χρονον, όμορφος με επι βλιτικα χαρακτιριςτικα, φρεςκοκςιριζμένος λεπτο μυςτάκι, φορι δερμάτινο ςακάκι, καλιφε χακι, απςιλα ποδίματα, χακι καπέλο ςτο κεφάλι κε χαρτοφιλάκιο ςτο χέρι. Μαζί-τυ ι δαςκάλα τυ χοριυ, νέα 22 χρονο αχτιβίςτκα, φορι γκρίζο φυςτάνι κι άςπρι πλύζα.

Στο κεφάλι δεμένο κόκινο μαντίλι. Κατόπι-τυς ό πρόεδρος τυ Σελςοβετ χορικος 30 χρονον φτοχα φορεμένος ςτο κεφάλι-τυ κυκύλα. Κομυνιςτις. Βγένυν απτα χαλάζματα. Πάνε ςτάναγνοςτίριο).

ΓΙΟΡΙΚΑΣ. (κιτάζοντας τόρολόγι-τυ) Ι όρα έντεκα παρα κάρτον εν. Ατόρα υμπαν εν θα τοπλαέφκυνταν ι χορετ.

ΔΑΣΚΑΛΑ. Ατόρα ας κάθυμες ολίγον ςάναγνοςτίριον κεκα κε τερύμε ο Μίτον πα ντέπικεν· (πάνε ςτάναγνοςτίριο κε κάθοντε ςένα τραπέζι). Μίτο πυ ίςε, έβγα οκςςοκα αγλίγορα.

ΣΚΙΝΙ 2.

ΜΙΤΟΣ. (Διεφθιντις τυ αναγνοςτιρίυ κομςομόλος 19 χρονον). Ατόρα έρχυμε (βγένι έκςο κε καλιμερίζι).

ΓΙΟΡ. Μίτο, εδόκες χαπαρ ύλεν το χορίον όπος ίπαμε το βράδον;

ΜΙΤ. Ύλτς, ύλτς πα ιδοπίιςαν τα πεδία. Ι όρα έντεκα υλ θα έρχυνταν.

ΓΙΟΡ. Εςι δεν κέμαθες αςι χορετς, Γιάνε; ντό λέγνε;

ΓΙΑΝ. (Πρόεδρος τυ ςελςοβετ). Άμον τάπεφάςιςαμε το βράδον ςι γιατςέικαν, τα πεδία ερχίνεςαν γάλια, γάλια να προετιμάζνε τι νεολέαν κε τέφτοχυς τι χορετς. Εγο πα ίπατο κάμποςα νοματς μεςέις. Αρ κανις γιοκ κίπεν· υλ θέλνε να γίνετε το κολχοζ. Κάμποςα νοματι μονάχον ερχίνεςαν ςο πυςςτίριγμαν, κιαμον τόμιαζ φένετε κάπιος ταραζ τι μέςεν. Αμαν εγο εθαρο ι περιςι με τεμας θα ιν.

ΔΑΣ. Νε: ι γινεκ πα εργίνεςαν ςο κεδεζελυκ, εκυμυλιάγαν ςιν εκλιςίαν κεκα κεργίνεςαν ςο ζυκάκεμαν. Ι Μαρία, ι Μαρία κατ έλεενατς, κε λάιζεν κε τα χέριατς.

ΓΙΟΡ. Σι ςαπράνιαν θα φένετε απόθεν θα φιςα αέρας.

ΓΙΑΝ. Μι φοβάςε Γιορίκα, εγο εκςέρο ι περιςι με τεμας θα ιν. Θα γίνετε το κολχοζ.

ΓΙΟΡ. Εγο ζατι υς να μι διοργανόνο ςο χορίον-εμυν κολχοζ πυθεν κι πάγο.

ΜΙΤ. Τεμέτερον ι κυλακ επέραν φοτίαν, εςις κεκςέρετε. Φένετε κάποθεν επέραν χαπαρ κεργίνεςαν προπαγάνδαν ςα κριφα κε ςα φανερα.

ΓΙΑΝ. Δεν κε πορυν να φτάγνε τα πυςςτιρίζματα. Εκιντς αν θα τερύμε πρεπ να δίγοματς κιάλο χὄμαν, κε ναλόγια πα να μι πέροματς... Να δυλέβνε αλ κεκιν να κίνταν ομάλια κε πρέςκυνταν τα κιλίαςατυν.

(Ακύοντε τραγύδια. Τραγυδυν κάμποςι κομςομόλι μαζι με το Θάδορο ςτα παραςκίνια. Πρότα απο μακρια κε ςιγα ςιγα πλιςιάζυν).

1. Σο κιφαλτς δέςον κόκινον χάςον το ταραπολόζι υλ εντάμαν αδελφικα θα πάμε στο κολχόζι.

2. Αλο κι θέλο το μακελ κι θέλο τάλετρόπον τα χόματα απαν αφκα εφτάι το τραχτορόπον.

3. Τεμον τάρνιν εν όμορφον τὄνομανατς εν Όλγα άλο πολα αγαπόατεν τε γράφεν καμςαμόλκα.

ΓΙΑΝ. Ακυς Γιορίκα, ακυς τα νέα τα τραγοδίας τὲδγάλνε τα πεδίαμυν!

ΣΚΙΝΙ 3.

(Μπένουν απτα δεκςια μια παρέα κομςομόλι, ο Θόδορος κε ένας λιριτςις).

ΓΙΟΡ. (Άμα τυς βλέπι πάι ςτιν προιπάντις!-τυς). Πράβο πεδία! Ο, Θόδορε, Θόδορε εςι πα εντάμαν (τον ανκαλιάζι κε φιλιύντε, ι άλι προχορυν προς τον εκςόςτι, τυ αναγνοςτιρίυ). Ε! άλο ντο χαπάρια, καλα ίςε; Ντέφται ι Ελένι, ο πατέρας, ι μιτέρας καλα ίνε;

ΘΟΔ. Ύλ πα καλα ιν. Κατέρχυςνε ςο ςπιτ κες; Αετς μεφτάγνε; Έρθες το βράδι κε ςο ςπιτ κες κςάι κιογραεφς!

ΓΙΟΡ. (Ανκαλιαςτα με το Θόδορο προχορι προς το αναγνοςτίριο).

Μι θιμοντς Θόδορε, αργος έρθα το βράδι· κε πεκι ίχα κι ατςαλιαν δυλίαν, κεπόρεςα νάρχυμνε.

(Ι δαςκάλα κι ο Μίτος μιλυν κε κυνυν τα χέρια)

ΘΟΔ. Εμαθα τα δυλίαςις. Κατ εςτίλνες κε κύιζες κεμεν; Κεκςερτς ντο ίμε παντα με τεςας;

ΓΙΟΡΙΚΑΣ. Ας έν κάθκα κιπιραζ. Οπατέρας ντό θα εφτάι ατςάπα Θόδορε, θα εμπεν ςο κολχοζ;

ΘΟΔ. Ερότεμαν πα θέλμι; Πος κι θα εμπεν; Τα χόματατ μι ίν πολα, γιόκςα το βίονατ;

Κεπεκι εκίνος αν κι θελ εγο θα εμπένο μονάχος.

ΓΙΟΡ. Μαλατετς Θόδορε, αέτς θέλοςε.

ΔΑΣΚ. Τιν Ελένιν κατ' εφέρνες με τεςεν Θόδορε;

ΘΟΔ. Κια εγο αςο πρωι κιαν με τα πεδία γιρίζο αδακες κε ςο ςπιτ κες κεπίγα.

ΕΝΑΣ. ΚΟΜΣΟΜ. Πεδία χάιτε ας πατύμε κα έναν λάζικον ος να τοπλαέφκυνταν ι χορετ.

ΟΛΙ ΜΑΖΙ. Νε, νε έναν χορον. (Πάνε στι μέσι τις πλατίας κε χορέβυν σέρα, εχτος τι Δασκάλας κε τον Γιορίκαν.

Ιστερα όμος πάι κι ο Γιορίκας, άμα τον προσκαλι ο Θόδορος).

ΘΟΔΟΡΟΣ. Ελα έλα Γιορίκα, ατόσον κερον κε ροθίμεσες τι σέραν;

ΣΚΙΝΙ 4.

ΛΟΛΙΚΑΣ. (Μπένοντας απ' τα χαλάζματα βλέπι πος χορέβυν, ενθυσιάζετε κε χτιπόντας με ριθμο τα παλαμάκια γελα). Μασσαλαχ, χα, χα, αετς μίαν κιάλο επάρτιατοχα (ι χορικι ολίγον κατ' ολίγον μαζέβοντε).

ΓΙΟΡΙΚ. (αρπαζ τον Λολίκα, απτο χέρι κε τον βάζι στο χορο). Λολίκα, Λολίκα, έλα δα αφοριζμένε!

Χόρεπσον αλίγορα. (Ο Λολίκας χορέβι άγαρπα κε κομικα, κέτσι προκαλι τα γέλια, ο Γιορίκας πάι σταναγνοστίριο).

ΣΚΙΝΙ 5.

Μπένυν στι σκινι απ' τα διάφορα μέρι χορικι, μετ' ολίγον μπένυν ι Μαρία ι Θιμία, κατόπιν τυς ο Γοργορτς. Ιστερα φένετε κε ο Λεφτερτς, ο παπας, ο Θοδόις κι ο Πάβλον: Αλι κάθυντε ολόγιρα στα χαλάζματα άλι κάτο στιν καριδια, άλι κοντα στις σκάλες κε κιτάζυν τυς χορέβοντας.

ΓΙΑΝΕΣ. (Βγένοντας απτο χορο). Ε! εχανέθεν τε χορέπσαμε πεδία. Ας αρχινύμε σι σαπράνιαν· ι χορετ στοπλαέφταν (πάι στο τραπέζι, όλι πιάνυν μερος· άλι καθιντε κε άλι στέκυν).

ΣΚΙΝΙ 6.

ΓΙΟΡ. (Βγένοντας απ'ταναγνοςτίριο). Ας αρχινύμε πασςα Γιάνε (κάθετε ςτο τραπέζι).

ΓΙΑΝΕΣ. Χορετ ακςέςτεν. Τοςιμερνον ι ςαπράνια εςς τρανον ςιμαςίαν. Ας χορίζομε ατόρα έναν πρόεδρον κε γραματέαν κε αρχινύμε. Πέτε τίναν θελετε πρόεδρον κε γραματέαν;

ΚΟΜΣ. Πρόεδρος εςι κε γραματέας ι δαςκάλτςα.

ΓΙΑΝ. Αλο καναν κέςςετε να λέτε.

ΘΟΔΟΡ. Εςι πρόεδρος ιςςτε κι δαςκάλτςα γραματέας, άλο τίναν θέλτς;

ΓΙΑΝ. Ε, ατότε όπιος θελ ας ςκον το ςςέρνατ ας τερύμε (ι περιςότερι ςικόνυν τα χέρια-τυς). Ε! Δαςκάλτςα, έπαρ χαρτιν κε κοντιλ κε γράπςον ας τερύμε. (Ι δαςκάλα εχτελι). Ατόρα χορετ ίςιχα κε τ'οτία δεκατέςερα νακύομε ντο θα λέι-μας ο Γιορίκας. Θα φτάι τακλατ για το κολχοζ.

ΓΙΟΡ. (Σικόνετε κατεβάζι το καπέλο-τυ κιαρχίζι να μιλα δινατα κε καθαρα).

Σίντροφι! Τεμον το ςιμερινον το τακλατ θα προςπαθο να φτάγα απλα κε κοντολογις ύλ να εγρικάτε ντο θέλο να λέγοςας. Ι Σοβετικι κιβέρνιςις, όπος εκςέρετε πάντα προςπαθι να καλιτερεβ τιν ζοιν τεργατίον κε τι χορετίον. Για να ζύμε όμος καλα κε υλ να έχομε πόλικα τα χριαζύμενα για τι ζίςνε-μυν, χριάςκυμες τρανα ζαβότια κε φαπρικας για να εβγάλνε πόλικα μαςίνας, φορεςίας παπύτςια, ζάχαριν κίντιαν χριάςκυμες για τι ζίςνε-μυν.

Για τατο ι κιβέρνιςι κε το κόμαν-εμυν έβαλαν ςι μέςιν το πεντάχρονον τον πλάνον, να βάλομε ύλια τα δινατά-μυν κε ςα πέντε χρόνια απες να χτίζομε τρανα ζαβότια, φάπρικας, ιλεχτρικα ςτάντςιας, ςιδιροδρόμυς, παπόρια, οςπίτια κε νοςοκομία για τεργατς κε τι χορετς κι άλα πολα για να καλιτερέβυμε τι ζοΐνεμυν.
Επιδι όμος, για τα τρανα τα ζαβότια χριάςκυνταν τρανα μαςςίνας τα οπία εμις κέχομε, ανανκάςκυμες να εφταμε ικονομίαν κε να γοραζοματα μίαν κε καλα αςα καπιταλιςτικα κράτι κιαλο καμίαν να μι έχομε τιν ανάνκινατυν.

Με άλα λόγια το μέρος-εμυν πυ έτον υς ατόρα αγροτικον θα εφτάματο βιομιχανικον για να επορύμε κεφτάμε ςοςιαλιζμον. Τα ζαβότια όμος κε τα φάπρικας αμον το χτίυνταν, χριάςκυνταν πόλικον ματεριαλ για να δυλέβνε κι όπος εν οςίμερον ι κατάςταςι ςα χορία κι θα επορυν να εφτάνε πόλικον ματεριαλ.

Για τατο ι κιβέρνιςι έκρινεν καλον να δι δίναμιν ςα χορία, να βοιθα τι χορετς να διοργανόνιατς, για να επορυν κε δυλέβνε καλα το χόμαν κεβγάλνε πόλικον εςοδίαν.

ΜΑΡ. Εμις αετς πα καλα δυλέβομε, αφίςτεμας.

ΠΡΟΕΔ. Ιςιχα, Μαρία. Μι κόφτς το λόγονατ!

ΓΙΟΡ. Ντο πρεπ ατόρα να εφτάγνε ι χορετ για να επορύνε κε δυλέβνε καλα τα χόματα.

Πρότα πρότα, πρεπ να ενόνε τα χόματα τυν, (ακύοντε μυρμυριτα) κε το μέρος ντο πιάνε τα φραχτία, εκίνο πα να δυλέφκετε. Ενομένα ατότε όλ εντάμαν ςιντροφιακα πρεπ να δυλέβομε το χόμαν. Ι κιβέρνιςι

τον κάθε χορέτεν χοριςτα πολά κεπορι να βοιθα, όνταν ιν όμος ενομεν ςα κολχόζια, ατότε επορι κε δίατς τράχτορ, μαςςίνας, αγρονόμον κι άλα βοίθιας για να επορυν κε δυλέβνε το χόμαν όπος πρέπ κε να εβγάλνε πόλικον εςοδίαν.

Σοςιαλιζμος κεπορι να γίνετε όνταν θα ιν ι πολιτιανι προοδεμεν κ' ι χορετ να πομένε με το παμπάλεον το κιτιςς.

Γιατατο λέγο, ας εφτάμε τιν αρχιν, ας διοργανόνομε εντάμαν κολχοζ κ' ι κιβέρνιςι θα δί-μας οδιγίας κ' ιποςτίριχςιν. Ατο εθέλνα να έλεγαςας.,

ΠΡΟΕΔ. Χορετ εγο αμον τεγρικο αβύτο καλον δυλίαν εν το λέιμας ο Γιορίκας· έςςετε κανις να εροτάτε τιδεν;

ΜΑΡ. Πός κέχομε; Εγο θέλο να μαθάνο πός εν δινατον να ενόνομε τα χόματα; Υλ ι χορετ ίςα χόματα κέχνε! Αλος εςς ολίγα, άλος πολα, άλος κςάι κεςς. Αίκον δυλίαν κιγίνετε τςάνυμ για μι νενκάςκυςτυν τι κάκυ.

ΚΑΜΠΟΣΙ ΓΙΝΕΚ. Σοςτα λέι ι Μαρία, ςοςτα.

ΠΡΟΕΔ. Υλ εντάμαν μι κυίζετε! Αλο πίος εςς τιδεν να εροτα;

ΕΝΑΣ ΧΟΡΙΚΟΣ. Για πέτε-μας γάρταςς, υλ εντάμαν θα ζύμε κέλα; Κάπιι ίπανε-μας, τεγια ύλ ςέναν τρανον γιοργαν αφκα θα κίμες! (Αλι γελυν άλι μυρμυρίζυν).

ΛΟΔ. Ατο καλον εν!

ΠΡΟΕΔ. Ιςιχα. Αλο πίος έςς να εροτα;

ΜΙΑ ΓΙΝΕΚΑ. Τα ζά-μυν πα θα πέρνε μι ςο κολχοζ;

ΠΡΟΕΔ. Αλος (αποτίνετε ςέναν χορικον πυ ςίκοςε το χέρι-τυ).Εςι ντο θέλτς να λες; Πε!

ΣΑΒΑΣ. (χορικος φτοχος) Σο κολχοζ ίςος αλ να δυλέβνε, καλα κιαλ πα να ίνε οκνιαντ κε κι θα δυλέβνε. Ατότε πός θα γίνετε ι δυλία;

ΠΡΟΕΔ. Αλος... Αλο κανις κέςς τιδεν να εροτα; (κιτάζι ολόγιρα, άλος κανις δεν αροτα ίςτερα γιρίζι ςτον Γιορίκα). Ατόρα θα δίςας απάντιςιν ο ςίντροφον ο Γιορίκας.

ΓΙΟΡ. (Κςαναςικόνετε με ςιμιοματάριο ςτο χέρι όπυ εγραπςε τις ερότιςες τον χορικον). Σίντροφι! Ενας ερότεςεν, άλος εςς περιςον χόμαν, άλος ολίγον κι άλος κςάι κέις, πος θα ενόνομε τα χόματα; Αίκον δυλίαν κι γίνετε. Γίνετε πός κι γίνετε; Εςις μίαν ενόςτε τα χόματα-ςυν κίςτερα ι κιβέρνιςι θα δίςας κιάλο χόμαν. Ι κυλακ πυ έχνε τα καλα τα χόματα ςυμα ςο χορίον, όλια θα πέριατα ι κιβέρνιςι κε δίατα ςα κολχόζια. (ακύοντε μυρμυριτα τον κυλάκον.) Κιατότε για τολτς εφτάνε τα χόματα. Άλ ερότεςαν, τα ζάμυν πα θα φέρομε μι ςο κολχοζ. Τα ζα πια χριάςκυνταν για τι δυλίαν τι χοραφι, άλογα βύδια κιακόμαν εργαλία,ύλια θα ίνε τι κολχοζι. Έναν καλον χτίνον γιάχοτ, κάμποςα πρόβατα επορι καθένας κε φιλατ για τον εαφτόνατ χοριςτα, τα περιςα θα φερ ςο κολχοζ. Ιςτερα ςο κολχοζ πυ εμπένε υλ θα δυλέβνε καλα, διότι καθένας για το γενικον το κέρδος θα δυλεβ. Οςον περιςον εςοδίαν εφτάμε ατόςον καλιον θα εν για τεμας.

Κάπιος αν αροςτεν κε κεπορι να δυλεβ, εκίνος πρεπ να λαρύτε κεπεκι. Το μερτικον άμαν όπος ταλονίον θα εν.Αν ίνε άμαν κάπιι πυ κι θα δυλέβνε τςγρία,

εκιντς επορύμε κε βγάλοματς, γιάχοτ λογαριάζομε τα όρας το κε δύλεπσαν κεπεκι κρατύματα ασο μερτικόνατυν. Ατο τάλο πίπεσας, υλ σέναν γιοργαν αφκα θα κίνταν κε τάλα τα κοροφόκσιλα, οτιν κσάι μι δίτε. Καθένας θα κίτε σο σπίτνατ όπος θελ.

ΜΑΡ. Ι κυλακ πα επορυν κεμπένε-μι σο κολχόζ;

ΓΙΟΡΙΚΑΣ. Γιοκ ι κυλακ σο κολχοζ τόπον κέχνε.

(Ακύοντε μυρμυριτα τον κυλάκον).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ισιχα. Πίος εσς ατόρα να λέι τιδέν;

ΜΑΡΙΑ. Εγο (σικόνετε). Γυρπάνεσυν, άλο δυλίαν κέσσετε κέρθετε να βάλετε το χορίον σένα σάλο; Ντο ιν ατα τα κολχόζια κε τα μολχόζια; Αφίστε-μας ίσιχυς ας ζύμε ανθροπινα άμον τεζίναν ο κίρ κ' ι μάναμυν κιάμον τεζίναμε υς ατόρα.

ΚΟΜΣΟΜΟΛΙ. Κάθκα κα, κάθκα κα, πλάκοσον.

ΠΡΟΕΔ. Ισιχα πεδία, αφσίστιατεν ας λέι κε πεκι πέτε κε σις ντο θα λέτε (στι Μαρία). Πε, Μαρία.

ΜΑΡ. Νε, ντό θα έλεγα κενέσπαλα... Α, νέ! Εμις ενάντια σιν κιβέρνισιν κίμες. Ασο κιφάλνεμυν κι απαν τόπον έις. Αμαν μι θέλετε γυρπάνεσυν να χάνετε τιν πίστιν-εμυν κε τιν τιμίνεμυν. Για τατο αν έρθες Γιορίκα, άσσκεμα επίκες. Πυρνα ίνας πα εγο ίμε κε μετεμεν πα πολι πυ θα λέγομεσας. Αχα γυρπάνεσυν τα χόματα-μυν πα, κε το βιονεμυν πα, δόστε μας στράταν θα πάμε σιν Ελάδαν (στυς χορικυς). Σοστα κι λέγο χορετ; (πάι κε κάθετε).

ΛΟΔΙΚΑΣ ΚΕ ΜΕΡΙΚΙ ΓΙΝΕΚΕΣ. Σοστα λες, σοστά εμις κιθέλομε κολχοζ αφίστε-μας ίσιχυς.

ΛΟΔΙΚΑΣ. (δινατα). Κιι θέλομε κοοοολοοοχόζ!

ΘΟΔΟΡΟΣ. (πετιέτε στις σκάλες τυ αναγνοστιρίυ κε νεβρικα με χιρονομίες). Κι θέλετε—πίος κι θέλετε; Πι κιθέλνε ν'εμπένε, με το ζορ καναν κι θα βάλνε σο κολχοζ. Πιθέλομε πολι ίμες (ι Θιμία κε ο Γοργορτς σικόνοντε κιαλιλοκιτάζοντε ο Λεφτέρτς τραβα το μανικ τυ Γοργορ).

ΓΟΡΓ. Νέπρε τεσον δυλίαν κεν, εσι κάθκα κα.

ΘΟΔΟΡ. (Χορις να δόσι προσοχι). Εμίς εκσέρομε πίον εν το ζορ κάμποσα νοματίον. Φογύστιν να μι χάνετε τα πολα τα χόματασυν κε τα φυντυκλύκιασυν.

ΓΟΡ. (φονάζι). Νέπρε, μιλάις λέγοσε σον αέραν καθκα κα.

ΘΟΔΟΡ. 'Αφσμε κε σι πατέρα μορον κίμε γο θάρις κι κσέρο ι κυλακ το έρθαν εφίσεσαν κε σεσα τοτία.

ΘΙΜΙΑ. Θόδορε επαλαλόθες!

ΘΟΔΟΡΟΣ. (δεν δίνι προσοχι κι εκσακολυθι). Χορέτ, τεμέτερον ι σοτιρία το κολχοζ εν. Μιακύτε ντό λέγνεσας ι κυλακ. Υλ εντάμαν ενομεν, ἀδελφικα θα δυλέβομε το χόμαν με τιν οδιγίαν τι κιβέρνισις κε ταγρονομ. Ατότε ι τεσετίνα ντο δι 50 πύτια θα δι 100 κε 120 πύτια. Τι παλεύσε-μυν αν θα τερύμε, εμις, πρεπ να πάμε ρύζομε σι θάλασαν κε φυρκίυμες.

Εναν παράδιγμαν ας λέγοσας ατόρα να εγρικάτε πόσον ίμες κιμιζμεν κε ζιμιόνομε τον εαφτόνεμυν.

Χτίνον εφίλατεν ι μάναμ κερόστεσεν. Κιαντις να εφερνεν γιατρον κετέρνενα, επίκενα τι χαλομάνασιμ τα γιατρικα κε σο μέρομαν κεκσέβεν επσόφεσεν! Τι ποπα το χαρτοδέβαζμαν πιλις κεκράτεσενα. (κάθετε).

ΓΟΡ· Σι γύλας κέρυκςεν! (ι χορικι μυρμυρίζυν)
ΣΑΒ. (χορικος μεςέος). Γίανε για δός-με το λόγον.
ΠΡΟ. ΓΙΑΝ. Πε πασςα Σαβέλι πε.

ΣΑΒ Χορετ το πρεπ να διοργανόμε κολχοζ θαρο υλ εγρικςετια. Εμεν τι πασςαμ τι Γοργορ το φυτςάνιζμαν κεςάρεπςεμε κε θα λέγατον διο λόγια. Γοργορ θαρο απεμεν πολα χόμαν κέις. Κέπεκι εγο έχο κε τάλογομ κε το χτίνομ. Αρ κςάι κι κρίφτατο αβύτο ι δυλία εςάρεπςε-με θα εμπένο ςο κολχοζ. Κανίτε τεδέκα τα τόκυς τον Λεφτέρ αγαν. Τι κυλακς κι πρεπ να κύομε λέγο Γόργορ απατιντς χείρ κεν. Ατιν πάντα έλμεγανεμας κε αν αφίνοματς τιν πςςίνε-μυν πιλιτα θα πέρνε.

Αμον το ίπεν ο Γιορικας, πρεπ ναρχινύμε ςι δυλίαν.

ΓΟΡΓ. Αρχινέςτε, γύρπαν αρχινέςτεν εμεν μοναχον αφίςτε-με ίςιχον.

ΠΡΟΕΔ. Ιςιχα ατόρα θα λει ι διαςκάλτςα.

ΔΑΣ· Σίντροφι χορετ! Εγο θαρο πος εμαζεφταμε, όχι να φονάζομε κε να κυίζομε αλα να φταμε δυλίαν. «Μέ το ζορ ο ςκίλον ςο κινίγι κι παί» λέι ενας λόγος. Ο ςιντροφον ο Γιορίκας ιπεν τα καλα τι κολχοζι κεγο νομίζο πος όλι εγρίκςετε ντο ιπε-ςας: ενομεν οντας ιμες ι δυλίαμυν άλο καλίον πάι εμπροστα κε τα διςκολίας πα άλο καλίον επορύμε κε νικύματα. Θελιςιν μαναχα πρεπ να έχομε ύλια ίνταν. Εγο αμον ντελέπο πυ θελνε το κολχόζ πολι ίνε, κε πι κιθελνε ας τερύνε απο μακρα κε μι ταραζνε τι μεςεν.

Εγο ιμε βέβεος, πος με τα κάμποςον κερον ι ιδιι θα παρακαλυνε να εμπενε ςο κολχόζ.

Εγο ατόρα προτίνο, να εκλεγομε εναν επιτροπιν κε αρχινα ςι διοργάνοςιν. Οπιος θελ ατόρα οςίμερον, πυρνα,

πάι ςιν επιτροπιν κε γράφκετε κε πεκι ενόνομε τα χομάτα κιαρχινύμε ςι δυλίαν (καθιτε).

ΠΡΟΕΔ. Σοστα λει ι διαςκάλτςα, χορετ ντο λετε κε ςις.

ΧΟΡΙΚ. Σοςτα ςοςτα ας χορίζομε τιν επιτροπιν.

ΠΡΟΕΔ. Ποςα νοματ να ιν ςιν επιτροπιν.

ΓΙΟΡΙΚ. Εγο προτίνο πεντε νομάτι να ιν εφτανε; ντο λέτε;

ΧΟΡ. Ας ινε άς ινε πέντε.

ΠΡ. Ατόρα πέτε τίναν να χορίζομε;

ΧΟΡ. (Λένε ονόματα ένας κατόπιν τυ άλυ).

Γράπςτε, τον Θιμιον τι Μάρθας, τον Γιορίκαν
τον Γιορίκαν, εςεν, εςεν πα Γιάνε, τιν διαςκάλτςαν
τον Θόδορον, τον Θοδορον.

ΠΡΟ. Διαςκάλτςα γράπςον. Αλο;

ΧΟΡ. Τον Μίτον, τον Μίτον.

ΠΡΟ. Αλο τίναν. . . .

ΧΟΡ. Ατιν εφτάνε.

ΠΡΟ. Γιά δέβαςον διαςκάλτςα, ας τερύμε πόςα νομάτι ινε.

ΔΑΣ. Θίμιος, Γιορίκας Γιανις, Θόδορος, Μίτος κ'εγο. Εκς νοματι.

ΓΙΟΡ. Σίντροφι άς ινε ύλπα ζατι πεντε ιν κένας εγο εκς.

ΧΟΡ. Ας ινε, ας ίνε.

ΜΑΡ. Νέ μέτα, άς ίνε κε δεκαπέντε θα ςςοχρέβνατο.

ΠΡΟ. Ατόρα όπιος εν για τατίντς ας ςκον το ςςέρνατ. (ι περιςότερι πςιφίζυν εχτος απτιν Μαρίαν,

Θιμία τον Γοργόρ τον παπα κε τυς κυλάκυς Λεφτερ κε Θοδος).

ΛΟΔ. (Σικόνοντας το χέρι-τυ). Εγοοο πα εγοοο πα.

ΛΕΦ. (το χτιπα με το ραβδι απάνο στο χέρι κε το κατεβάζι).

Κατέβαςον το κςερος χαιβαν ογλι χαιβαν!

ΠΡΟΕΔ. Παςςα Λεφτερ, τα ςςέριας απάνις κρατ, με το κόκινον τι λαμπάδαν κε προςκάλεςανεςας. Κε καλα θα φτας να γομόντς πόδας.

ΛΕΦΤ. (με θιμο φέγοντας). Θα ελέπομε, για εγο θα γομόνο πόδας για εςις

ΚΟΜΣ. (γελόντας) Χα! χα! χα! Εςκάλοςαμε κε ςα φςοβερίγματα. Ντος κοτς, ντος κοτς, αλίγορα!

ΠΡΟΕΔ. Ε! τεμιακ αμον τελέπο ι περιςι θέλνε τιν κομίςιαν. Ατόρα ι κομίςια ας απομεν κ'αλ ας πάγνε ςι δυλίανατυν. Εμις θα δίγομεςας χαπαρ κέρχυςτυν γράφκυςτυν. (ι χορικι ςικόνοντε).

ΓΙΟΡ. (ςικόνετε) Σίντροφι, αμον τελέπο τι δυλίαν απο καρδίας επίαςετιατο. Ας ενύμες, ας δυλέβομε, αγαπιμένα κι όμορφα κ'ι κιβέρνιςι με τεμας εν. Ι κιβέρνιςι για τι διοργάνοςι τι κολχόζι θα δίμας διο χιλιάδες μχανάτια κέναν τράχτορ.

ΧΟΡ. Ζίτο ι Σοβετικι κιβέρνιςι! ζίτο το κολχοζ!

ΑΒΛΕΑ

ΤΡΙΤΙ ΠΡΑΚΣΙ

Στο ςπίτι το Γοργορ. Δομάτιο φτοχικο, πόρτα ςτι μέςι ςταριςτερα παράθιρο ςτι μέςι κε ςτα δεκςια πόρτα ςτον πρότο πλάνο πυ φέρι ςτιν κάμαρα το ίπνυ.

Κοντα ςτο παράθιρο ςέτι ςκεπαζμένο με χράμι μπροστά-το τραπέζι κι' ολόγιρα κςίλινα ςκαμνια. Σταριςτερο μέρος τις κεντρικις πόρτας παλιοςκεβοτόλαπο κε πάνο μια γραφίνα με ποτίρι. Σταριςτερο μέρος τις πόρτας κρέμοντε ςτον τίχο αδράχτι, μαλι, κάτι εργόχιρα κε μια κυκύλα. Κάτο ςτο πάτομα ςεντύκια κε χορικα ςκέβι. Στιν κόνχι μικρο ικονοςτάςιο όπυ ανάβι καντίλα. Δίπλα ςτι δεκςια πόρτα ςεντύκι πάνο ςτο οπίο ίνε ςτιβαζμένα ςτρόματα.

ΣΚΙΝΙ 1.

ΕΛΕΝΙ. (ςικόνετε απτο παράθιρο πυ καθόταν ςιλογιζμένι, πλιςιάζι κε κάθετε ςένα ςκαμνι κοντα ςτο τραπέζι κε τραγυδι λιπιρα).

1). Ταρνόπομ κάπος έργεπςεν πυδεν κιφανερύτε κεκςερ Ελένι για τα τον ςάπςιμον ρυζ ςκοτύτε.

2) Μετεςεν γιάβρυμ ςάπςιμον, ςο πέλαγον λανκέβο μάναν κε κιρ κι θα τερο υλτς πα θα πιδιαβένο. (μετα

το τραγούδι κςαναπάι ςτο παράθιρο κε κιτάζι κίςτερα κςαναρχίζι κε κάθιτε ςτο ςκαμνι.)

Ακόμαν να μι φένετε κανις! ντάργος ετελίοςεν αδύτο ι ςινεδρίαςιατυν-πα. Πιος εκςερ, ίςος να ελακςεν κιδέας-πα. Ατόςον κερον ςιν πολιτίαν (ακύετε κυδέντα το Γοργορ κε τι Θιμίας, τρέχι ι Ελένι προς τιν πορτα).

ΣΚΙΝΙ 2.

ΓΟΡΓ. (απόκςο) Καλα έλεγαν οπςε το βράδον ο ποπας κι ο παςςαμ ο Λεφτερτς (μπένοντας ςτι ςκινι με τι Θιμία). Ο κατακέφαλον ακυς εκι.

Εγο μορον κίμε έλεεν. Εςτα ας έρτε ατόρα μίαν κεγο εγρικο κε φτάγατον (κάθετε ςο ςέτι).

ΘΙΜ. (κάθετε ςτο ςκαμνι) Μέτα εγο πα κεκςέρα ντο ενύντςεν κε εςκόθεν ίπεν αγίκα λόγια.

ΓΟΡΓ. Εκίνος απ' εμπροςτα φένετε έχτιςεν τα κυτία με τον Γιορίκαν κέ τ'άλα τα τςαχπύνια.

ΕΛΕΝΙ. Πατέρα ο Γιορίκας κι θα έρτε ςο φαίν; Εςι ίπες «θα φέρατον το μεςιμερ ςο ςπιτ».

ΓΟΡΓ. Γυρπαν εφτάγατον ατόρα ςο φαίν-πα κε ςο ςπιτιμ το κατοθιρ.

ΘΙΜ. Εκίνος αετς αμον τεγέντον ρίζαμ, ανάςπαλονατον, έβγαλτον αςο νυς.

ΕΛΕΝΙ. (ςαν κεραδνοπλικτι) Γιατι μιτέρα ντέπικεν;

ΓΟΡΓ. Γυρζυλαν απέςις επίκεν, αλο ντο θα επίνεν (θιμομένα). Ερθεν εςένκεν το χορίον ςέναν ςάλο. Κε αποτενι ςατι γυρπαν εφτάγατον ςο νίςςις τςακόνο το ποδάρνατ αν πατι αδακες. Εκίνος άλο για τεςεν κεν. Ας πάι περ ίναν κομςομόλκαν κε τρόγνε αποπάνατυν βέςελεμ. Τι ςκιλ ιτι παλαλυς! τα χόματα θα ενόνε,

κολχόζια θα εφτάγνε! Γιοκ τρανα κόπρια θα τρόγνε με σιχόρισι! αναθεμασε διάβολε αφοριζμένε! χα θαρχινο κιβρίζο κσαν (κάνι τσιγάρο).

ΘΙΜ. Γιοκ τεμέτερον, τεμέτερον ο κατακέφαλον, αίκον πάνκαλον να επίκεμας. Τον θάνατον ενύνιζα κι αίκον δυλίαν ας εκίνον κέμεβα. (ι Ελένι με κατεβαζμένα τα μύτρα μπένι στι κάμαρι κε κλέι)

ΓΟΡΓ. Αφςατον ας έρτε, ας έρτε μίαν κι ατότε δίχνατον εγο τα πόσα οβγα εφτάγνε έναν φύςτορον. Αν κεφτάγατον κε δοκςαζ να μι λέγνε-με Γοργορ... Για ςυκ, ςυκ φέρεν ας τρόγομε, επίναςα. Κετιμαγ κέλα ας πάμε εγδέρομε κι ακίνο το χτίνον. Εκίνο-πα ατόρα θα επςοφένεν. Ιναν άνθροπον όντας πέριατον ι καταδρομι, ας όλια τα μερόθες αρχινα.

ΘΙΜ. Ελένι! Ελένι! έλα φέρον το φαιν αλίγαρα ας τρόγομε. Εχομε δυλίαν (ι Ελένι βγένι απτιν κάμαραν με κλεμένα μάτια κε μυςτρομένα ςτρόνι το τραπέζι).

ΓΟΡΓ. Ελέπςατεν, ατέπα εκρέμαςεν τα ςςίλιατς. Κε ςάρεπςανατεν τα λόγιαμ (ι Ελένι φέρι το φαι).

ΘΙΜ. Κιατο το καιμένον, το ςοςτον θελτς κεςς καπαετ. Τυ κάκυ ετςάικςεςατεν. Αλος, άλος τεμέτερον εβλοιμένον εχάλαςεν τι μέςεν (ςτιν Ελένι). Κορίτς εςι κατι κάθεςε κε τρος;

ΕΛΕΝΙ. Κέχο όρεκςιν. Ιςτερα θα τρόγο (βγένι όκςο).

ΘΙΜ. Για πέμε γυρπάντς, απόθεν έμαθες ο Γιορίκας το έντον κομυνιςτις;

ΓΟΡΓ. (τρόγοντας) Εκίνος αμον το ιπανεμε, απαδα οντος επίεν ατότε εγράφτεν. Κεπεκι ατόςον κερον τςέκςερ

ντέπικεν εκες. Αταςον έμαθα—πιλέγνα πολι ίνε—ατόρα κομυνιςτις εγέντον. Κεπεκι αςο κιτίςςνατ-πα κεγρίκςεςα;

ΘΙΜ. Αρ κεκςέρο γυρπαντς, ο κόζμος ελάεν. Αίκον προκομένον πεδιν εχάθεν κε πίεν (τρόι).

ΓΟΡΓ. Ντο προκομένον, κάθεςε κε πςάλτς ατυχες. Τεκινυ ι προκοπι-πα πίον έτον; Ζατι εγο ατότε ίπατς για τιν Ελένιν κεν ατος. Αμαν εςι-πα κέκςεςμε. Σςίλια καλα ίπες ατότε για τεκίνον.

ΘΙΜ. Κια ντο να φτας κάποτε λαθεϐ άνθροπον. Αρας εν ατόρα πα περ τα παπύτςια ςο ςςερ κε πάι. Εγο άλο θα έλεγαςε... Νε... Ο παςςαμ ο Λεφτερτς όπος ίπεν οπςε το ϐράδον, με το ζορ τεγια θα ϐάλνε υλτς ςο κολχοζ, κε θα κίνταν υλ ςέναν τρανον γιοργαν αφκα· Πςέμαν εκςέϐεν, ίδες;

ΓΟΡ. Ταχυλτς πος εν κοντον! Σιν αρχιν έλπετ αετς θα λέγνε. Ιντςαν θελ, με το ζορ κεν, θα δίγομεςας, θα ϐοιθύμεςας, ύς να ϐάλνε το μιλετ ςο χορον. Κεπεκι θα φτάτε ιντιαν θέλομε εμις. Ας ... θα ελέπομε ποςα νοματι θα πάγνε ςο κολχοζ. Κε θαρις κα θα εφτάγνε! Θα πέρνε το χαϐέςνατυν ολιγον κεπεκι θα γριμαλόνε άμον τα ςκιλία κε θαφίνε κε φεϐνε.

ΘΙΜΙΑ. Νε, άμαν έκςες ντο ίπεν ςο τέλος ο Γιορίκας. Ι κιϐέρνιςι θα δίατς έναν τράχτορ κε δίο ςςι λιάδες μανάτια.

ΓΙΟΡΓ. Μέτα νε, τάκςον τον παλαλον ας ςςέρετε. Ατα ύλια έφκερα ιν, απες κεχνε. Θα ζύμε κελέπομε ντο θα φτάγνε. (Κάνι το ςταϐρότυ κε ςικόνετε)

ΘΙΜ. (Σικόνετε). Ελένι, ελάλιγορα ςκόςον το τραπεζ.

ΓΟΡΓ. (Βγάλι το τςακέτο-τυ διορθόνι τα μανίκια-τυ, πέρνι κατάλιλο μαχέρι κετιμάζετε να φίγι). Αρχάιτε, χάιτε κρατ ας εγδέρο ακίνο το χτίνον. (Γοργορτς κε Θιμία βγένυν).

ΘΙΜ. (Ζόνετε εμπροςτέλα). Ας πάμε.

ΣΚΙΝΙ 3.

(Μπένι ι Ελένι λιπιμένι μαζέβι τα πιάτα τα ςικόνι κίςτερα κάθετε κοντα ςτο τραπέζι κε ςιγοκλέι αναςίροντας).

ΣΚΙΝΙ 4.

ΜΑΡ. (Μπένι ςιγα ςιγα κιτάζι ολόγιρα κίςτερα αποτίνετε ςτιν Ελένι). Ελένι, πύεν ο πατέρας;

ΕΛΕΝ. (Κςιπάζετε κε ςικόνετε). Αχ! (ςκυπίζι τα δάκριατς). Αφκα ςο μαντριν ινε εκίνος κι μάναμ. Το χτίνον εγδέρνε.

ΜΑΡ. Κεςι ντε παθες κε κλες; Χαίρολα!

ΕΛΕΝ. (Διορθόνοντας τα μαλίατις κε χορις να τιν κιτάζι). Τιδεν πα... αέτς... για το χτίνονεμυν... ντεπςόφεςεν.

ΜΑΡ. (Πονιρα). Γιόκ ρίζαμ, ατα τα δάκριας για το χτίνον κίνε. Αλο αλο ζορόπον φένετε θα έις. (Απότομα). Κόριτς για τον Γιορίκαν να μι κλες; Τερ τιν παλάλαν! Θαρις κεγρίκςατο. Κεκίνος πα ντόεν κε θα κλες κέλα. Μίςε παλάλα, ρίζαμ. Εκινος ατόρα αμον το εγέντονε τō νίςςις κιακςιζ. Εθαρις ο παλεον ο Γιορίκας εν; Εκίνος παςςταν ελακςεν κατ αγνος εγέντον. Κίδεςατον ακόμα;

ΕΛΕΝ. (Κυνα το κεφάλι). Γιόκ.

ΜΑΡ. Αρ ελεπς, ρίζαμ, ντάγνον εν το τςαχαλυκ! Εςι να ελέπςατον, ςατι θα νεριάςκεςατον.

ΕΛΕ. Θία Μαρία... Κεκςέρο, ντο τει λες-με αίκα λόγια!(κλέι κε μπένι ςτιν κάμαρα).

ΜΑΡ. Ε! καλα λέγνε, τιν κορ αν αφίντς για ταυλτςιν θα περ για ζυρνατςιν. (Βγένι απτο μεςόπορτο).

ΣΚΙΝΙ 5.

(Μπένυν ο Θόδορος κε ο Γιορίκας)

ΘΟΔ. Ατόςον κε κιθέλο αβύτεν τιν γινέκαν, κε κςέρτς εςι. Σοςτέςα μάιςα. Συλια κες ταραζ τυράδνατς. Κςαν κα θα φιςα ςι κιρυμ τοτίακες.

ΓΙΟΡ. Νε, ι θία ι Μαρία πολα καταραμέντςα εν.

ΘΟΔ. Ελά, κάθκα ας τερύμε. Αβυτιν πα πύιν; Σοςτα επίναςα.

ΓΙΟΡ. Ι Ελένι πυ εν;

ΣΚΙΝΙ 6.

ΕΛΕΝ. (Βγένι απτιν καμαρα με δακριζμένα μάτια κε χαρύμενι πέρνι το χέρι τυ Γιορίκα) Καλοςόριςες, Γιορίκα!

ΓΙΟΡ. Ο! Εφχαριςτο, Ελένι! Ντο χαπάρια; καλα ιςε;

ΘΟΔ. Ντέπαθες, Ελένι; Εκλεες μι; (Ι Ελένι κλέι κε πεφτι ςτιν ανκάλι τυ αδελφύ-τις).

ΓΙΟΡ. Ελένι γιατι κλες; Κι ςςέρεςε ντο έρθα;

ΘΟΔ. (Τιν καθίζι ςτο καθιζμα). Κάθκα νέπςα, ας τερύμε ντεπαθες κε κλες. Ντόεν γιαμ κατέπαθες;... Καλάτςεπςον, μίςε αμον μορον... Ανικςον το ςτόμας, πε ας τερυμε, ντέπαθες ντέπαθες;

ΕΛΕΝ. (Με αναφιλιτα). Ο πατέραμ... εθίμοςεν... κετςάικςεμε... κίπεν... (κςανακλέι).

ΘΟΔ. Ντο ιπεν για πε ας τερύμε.

ΓΙΟΡ. Ελένι μι κλες. Πέμας, πέμας ας τερύμε ντο ιπεςε!

ΕΛΕΝ. Ιπεν, να μι τιχον κε πατις ςο ςπίτνεμον κες Γιορίκα. Το ίδιον κιμιτέραμ. «Εκίνος ατόρα αμον τεγεντον ίπεν έδγαλτον αςονυς γιατεςεν κεν. Ντέπικες Γιορίκα κιάλο κιθέλνε να ελέπνεςε;

ΘΟΔ. Α! Εγρικας ντο πράμαν εν Γιορίκα; Για τι κολχοζι τι δυλίαν ε ι.

ΓΙΟΡ. Νε αετς ομιαζ. Εκςέρτς ντο πράμαν εν, Ελένι; Οςίμερον επίκαμε ςινεδρίαςιν να διοργανόνομε κολχοζ. Κιαμον ντο μιαζ ο πατέρας πολα ενάντιος εν. Γιτατο άλο κι θέλνεμε.

ΕΛΕΝ. Κε ντο εν ατο το κολχοζ κε κςάι κε ςαρεπςενατον!

ΘΟΔΟΡ. Αςεν, ολίγον ολίγον θα ςαρέβιατον. Εςι ατόρα ςυκ φέρεν ας τρόγομε.

ΓΙΟΡ. Κολχοζ εκςέρτς το εν Ελένι; Θα ενόνομε τα χόματα τι χορετίον κε θα δυλέβοματα ύλ εντάμαν με τιν βοίθιαν τι κιβέρνιςις.

ΕΛ. (ςικόνετε).Κιατο έμορφον πράμαν εν. Τεγια ντο χολιάςκυνταν κιόλα!

ΘΟΔΟΡ. Μορε φένετε καπιος θα εδιάςςκεπςενατς, για τατο κι θέλνε.

ΕΛ. Α! για τατο ι μάναμ έλεεν πος ο θίον ο Λεφτέρτς ίπενατς, τεγια υλ ςέναν γεργαν αφκα θα κίνταν.

ΘΟΔΟΡ. Ατόρα για δέβα φέρον ας τρόγομε. κιστερία λέγοματα (ι Ελένι φέρι κε ςτρόνι το τραπέζι).

ΓΙΟΡΙ. 'Ιδες! Εγο κίπαςε ατος ο Λεφτερτς ταραζ το χορίον.

ΘΟΔΟΡ. Χέλπετ εκίνος εν. Κε μετεκίνον ο ποπας κε δι τρι νομάτι κιαλ. Το βράδι ςα ςκάλας κεκα εκαν έναν όραν εκεβεζελέεβαν. Εγο ςατι κςάι κι θέλατον κιάμον τέρθεν, εςκόθα επεκεκα: (ι Ελένι φέρ φαγι) Ε! άλο ντο ιπαν Ελένι;

ΕΛ. Πολα ίπαν Θόδορε. Για τεςεν, για τεςεν πα ίπαν. Αρ κεκςέρο. Ίςτερα ίπαν κιάλα Γιορίκα. Εςι κομυνιςτις ιςε ατόρα. Αικον τιδεν εν; (όλι τρόνε).

ΘΟΔΟΡ. (τρόγοντας) Κιαςεν κομυνιςτις, άλο καλίον για τεςεν. Εγό πα απο ςίμερον θα γράφκυμε κεςεν πα θα πέρομε μετεμας. Εςι πα θα γράφκεςε ςο κομςομολ, θα δυλεφς θα μαθαντς. Κανίτε υς ατόρα τε χιμέθαμε αφκα ςο κοτ.

ΕΛ. Κιατςάπα εκιν θαφίνεμε;

ΘΟΔΟΡ. Νε μέτα εκιντς αν θα τερύμε πρεπ ποπαδίας να γίνυμες.

ΓΙΟΡΙ. Εςι κςάι ανάνκιν μέις Ελένι, μετεμας δεν κι παθαντς. Κεπεκι εκίντς πα θα λέγοματς, θα δίκνοματς πίον εν το ςοςτον ι ςτράτα.

ΕΛ. Ντε κςέρο να επορίτε κε χλόθετε το νύνατυν. Εκιν παςςταν άπςιμον επέραν, τόνομας πιλια κιθέλνε να δίγνε Γιορίκα.

ΓΙΟΡΙ. Ε! ατότες θα πας εςι μετεμας. Ζατι με τα κάμποσα ιμέρας θα πάμε εγο κε ςι ςο ςελςοβετ

εφτάμε ρεγιςτράτςιαν κιάλο κανις δεν κεπορι να λέιςε. Θα ζύμε εντάμαν, θα εφτάμε τι χαραν. Εγρίκςες;

ΕΛ. Ντο λες, Γιορίκα αςτεφάνοτι θα ζύμε;

ΘΟΔΟΡ. Νε μέτα ατο επέμνεν! Στεφάνομαν! Πρεπ ο ποπας πα να μυρμυριζ. Τεμέτερον το Σοβετ ας εν καλα. Ιπογράφετε εκεκα το θέλετε να ζίτε εντάμαν κετελίοςεν. Ατα τα παλεα τα ςινίθια απιδέβατα.

ΕΛ. Γιόκ Θόδορε, ατο κι γίνετε! Το χορίον ατότε θα περ φοτίαν κι άλο τανθροπς πιλια θα εντρέπυμε να φανερύμε.

ΓΙΟΡΙ. Κρίμαν ςεςεν Ελένι! Εςι αγαπάςμε κεγο αγαπόςε. Πίος εποροι κε λέι-μας τιδεν; Ο κομυνιςτις καμίαν κεπορι να ςτεφανύτε. Εμις αγίκα πράματα κι πιςτέβομε.

ΘΟΔΟΡ. Τερ τιν παλάλαν ντο νυνιζ! τεγια θα γράφοματεν κε ςο κομςομολ! Εςι εμέν άκςον. Το κακος μι θέλο γιοκςα; Εγο πα αέτς θα φτάγο μι φογάςε.

ΕΛ. Κε ντε κςερο. . . . . εγο πολα φογύμε.

ΓΙΟΡΙ. Κςάι μι φογάςε δεν πα κεν.

ΘΟΔΟΡ. (ςικόνετε απτο τραπέζι πίνι νερο). Ακομαν κέρθεν ο πατέραμ, Ελένι;

ΕΛ. Ερθεν με τιν μάναμ έ, αφκα ςο μαντριν. Το χτίνον εγδέρνε.

ΘΟΔΟΡ. Ελεπς Γιορίκα, τυ κάκυ εχάςαμε το χτίνον αςα ςςέριαμυν.

ΓΙΟΡΙ. Αίκον εν αμάθια. Ντο να φτας! Ας εν ατόρα ςο κολχοζ ολίγον ολίγον τιεριατέβομε κε χτίνια. Ίαν ας έχομε.

ΕΛ. Φα Γιόρικα! εςι κςάι κι τρος!

ΓΙΟΡΙ. Μι φογάςε, ςο φαιν κεκα κςάι κεντρέπυμε. Αλο πος θελτς να τρόγο;

ΘΟΔ. (κάθετε κε κάνι τςιγάρο). Εκςερτς ντο εντόκεν ςο νυμ Γιορίκα; τι Λεφτέρ το φοβέριζμαν. Τι ςκιλ τον παλαλον! Εθαρι ςι τςάρονος τον κερον εβρίετε να κοφτ κε να ραφτ άμον ντο θελ.

ΓΙΟΡΙ. Κια τερι θα πέρνε τα χόματα κιαρχινα ςο φοβέριζμαν. Θαρι κάπιος θα φογάτιατον. (ςικόνετε πίνι νερο). Ε! καλα έφαγα.

ΕΛ. Εςις ντάλιγορα χορτάζετε; τεγια έφαετε; (ςικόνετε κε μαζέβι τα πιάτα κε βγένι)

ΘΟΔΟΡ. Γιορίκα, εκςερτς ντο λέγο ας κάθυμες ολίγον κε πεκι αρχινύμε ςο γράπςιμον. Εγο θαρο ι χορετ ι περιςι οςίμερον θα γράφκυνταν.

ΓΙΟΡ. Νε ςοςτα λες. Κι πρεπ να δίγομε κερον τι κυλακς κεφτάγνε αγιτάτςιαν.

ΘΟΔΟΡ. Μέτα ι χορετ, ι περιςι θέλνε το κολχοζ. Δεν κεπορύνε να φτάγνε ι κυλάκνεμυν.

ΓΙΟΡ. Αετς μι λες, Θόδορε. Εκςιπνι αφοριζμεν ιν κ' ι κυλακ. Κεκςερτς ντο πονιρι ίνε.

ΘΟΔΟΡ. Ντο έμαθετε ςα κύρςια, Γιόρικα;

ΓΙΟΡ. Μέτα κε ντο κέμαθαμε; Πολιτγράματα, λογαριαζμυς, ρυςικά, για τιν κολεχτιβιζάτςιαν κε άλα ιςςτε.

ΘΟΔΟΡ. Εγο μονάχον επέμνα μετα δίο τςυπαδένια ντέμαθα μικρος. Να επέγνα κεγο ατότε μετεςεν ςα κύρςια......

ΓΙΟΡ. Αςεν, μεφτάςα μεράκ. Μαθαντς απατόρα, παςςκι εγέραςες; Ορεκςιν μονάχον ας εις.

ΓΟΡ. (εκςοθεν) Νέκυτςι, Ελένι! φερον αλίγορα νερον ας νίφκυμε.

ΘΟΔΟΡ. Αχα! ετελίοσεν. Ας αναμένοματον, ας τερύμε ντο θα λέι. Φογύμε κι θα ςτρέφκετε κε θαρχινα να τςαίζ κε κυιζ.

ΓΙΟΡ. Με το καλον έπαρτον κεςι. Με το τςάιμαν δυλίαν κι γίνετε. Κάθυμες, κε ίςιχα ίςιχα κςιγίζοματον πος εν ι δυλία κιατότε εθαρο θα γανεб.

ΘΟΔ. Εςι κεκςερτς το ταπιάτνατ. Ινατς πολα εν. Έναν λόγον ίπεν, καλον κακον ο κόζμος να χαλάετε θα εφτάγιατο. Κεπεκι εκςέρτς πόςον ερεθίςκυμε κάποτε; Πελέπιατον εθαρι, αβύτος τον κόζμον εζαπλάεπςεν κυλάκος εγέντον. Κεμις δίο τεςετίνας χομαν πιλια κέχομε. Μεγαλία θελ να πυλι. Πάι τανυςςέφκετε τον Λεφτερ κε ταλτς τι κυλακς ύλεν μετεκινος ρυζ κε ςκύτε. Παςςταν επέραν ταχυλνατ. Κατ' άμον το λέςατον. «Εςι κόπςονατο! ταχύλις κι κοφτ! ακόμαν τςαχαλτς ίςε!» Ατόςον εφτάιμε κερεθίςκυμε κάποτε, γίνυμε ν'αφίνατς κε πάγο ςέναν φάπρικαν δυλέбо.

ΓΙΟΡΙ. Κι πιραζ, ατόρα θα τερύμε ντο θα λέι. Εγο θαρο το κολονκιθ ςεμον το κιφαλ θα ςπαν πρότα.

ΣΚΙΝΙ 7.

(Μπένι ο Γοργορτς θιμομένος κιαμα бλέπι τον Γιορίκα κε τον Θόδορο ρίχνι αγρια ματια κε πάι κάθετε ςένα ςεντύκι κε κάνι τςιγάρο)

ΘΟΔΟΡ. Πατέρα, ντέπαθες κέναν καλοςόριςες πιλια κιλες τον Γιορίκαν;

ΓΟΡΓΟΡ. (θιμομένα) Σεςον ςι γύλαν κερύχςεν. Εγο λέο, καλα έςςετε πρόςοπον κε φανερύςτεν τανθροπς.

Μετα κοντα ταχύλιαςυν, χιλιάδες χρόνια ανθροπ ντέχτιςαν το κιτιςς, εςις οπςε έναν κε οςίμερον δίο θέλετε να κλόθετια απαν αφκα. Κολχόζια θα χτίζετε! τι τςαςςιτλίδες τανθροπς έναν θα φτάτιατς! Αναθεμάςε διάβολε αφοριζμένε τς, τς, τς! Εγο θαμάςκυμε το πος εςκόθες κεςι απες ςι μέςιν εκεκα κίλακςες ςον αέραν.

Χοριςς να ροτάςμε, να τανυςςέφκεςμε, ςκύςε τι κιφαλις κε κεβεζελεεφς: «Πύ θέλομε το κολχοζ πολι ίμες»! Κε πίος ιςε νέπρε! κε πύ θα εμπέντς τι κιφαλις, κατι λέςμε; Γιάκςα εθάρεςες, θα έλεγαςε, αφεριμ! Αχα το χομάνε-μυν χαίτε ας εμπένομε ςο κολχόζ! Ε! καιμένε καιμένε, κάθκα ςον τόπος ιςιχα κε τέρεν τι δυλίας πριν να πιανμε το τερς το ταπιάτιμ. Αν κεν γυρπαν εφτάγοςε ςο ςπίτ κε ςα χόματα. Εδέκανεςας πρόςοπον, θέλετε κε ταςτάρ!

ΓΙΟΡ. Εκςέρτς, εγο ντο λέγο, θίο Γοργόρ; Κι πρέπ να θιμόνομε κε τςαίζομε κε κυιζομε. Ο Θόδορον ατόρα μικρός κεν. Κάθε άνθροπος ςι Σοβετικιν κιβέρνιςιν αςα 18 χρονον κιαπάν επορι κε κυμανταρίζ τον εαφτόνατ. Εμέν κακοφένετε με το χορίς να νυνίις καλά, εφτας καποτε δυλίας κε ζεμιόντς τον ίδιον τον εαφτός κε τιν κινονίαν. Εγο κεπορο να εγρικο ντο τεγί ι διοργανοςι τι κολχοζι φενετεςε κακον πράμαν! Γιόκςα εθαρις ι κιβέρνιςι τι ζιμίαν τι χορετίον θελ; Εςί μι τερις τι κυλακς το αντιςτέκνε κε τςαίζνε κε κυίζνε. Εχιν το καλον τι Σοβετικις κιβέρνιςις κι θέλνε. Κι ςιφέριατς ι χορετ να ινε ενομεν κε διναμόνε. Πάντα θέλνε να ίνε εφτοχι κε ιπό τεκινέτερον. Εγό λεο, ίςιχα ας τανυςςέφκυμες κε θαρό θα εγρικας πίον εν το ςοςτον. Νί

χταν ιμέραν δυλέβετε ςο χοραφ τρι τεςαρ ανθροπ, κςςίνετε ιδρόματα κε ντο εβγάλετε; Το πολα πολα πέρετε το χρόνον πενίντα εκςίντα πύτια καπνον. Επέμναν αγράματι ο Θόδορον πα κι Ελένι πα. Κεςις, με τα παλεα τα ςινίθια έρθετε κε με τα παλεα θα πάτε.

Ντέ κςεβεν απατο γιά πέμε;

ΓΙΟΡ. Δόκςαςι ο θεος, ύς οςίμερον πιναζμεν κεπέμναμε καμίαν.

ΓΙΟΡ. Μέτα νε ςάνκι εγενέθαμε να νυνίζομε για τι γύλανεμυν μονάχον; Άνικςον ολίγον τομάτιας, τέρεν ολόερα! Γιά πέμε πίος εδέκεςας τα χοματα; ι τςαρικι κιβερνιςι, γιόκςα ι κυλάκ; Αρ ι κιβέρνιςι πεδόκεςε ατα τα χοματα, για δυλίαν θέλ να φτάγιατα κε δίγνε διπλάςιον κε τριπλάςιον εςοδίαν.

Ανθροπ εμπροςτα πάγνε, προοδέβνε. Σέναν τοπον κι ςτέκνε Θαρο κενέςπαλες πος εδύλεβες ςέναν κομάτ πςομιν ςι Λεφτερ το χοραφ ςι τςάρονος τον κερον. Αρ αν κι θελτς να έρτε εκίνο ι περίςταςι πρέπ να εμπένομε ύλ ςα κολχόζια κε δυλέβομε κι αετς βοιθύμε τιν κιβερνιςινεμυν πα κε καλοζύμε κε μις.

ΓΟΡ. Νέπρε, εςί άμον διάςκαλος εκάτςες κε διαςκέφςμᾶς. Νευζέλι εθαρίς πος εγο κικςέρο πίον εν το κιάριμ κι ζεμίαμ κε κάθεςε κε ςι θαμαθίς-με αχύλ κε χάντς τυ κάκυ τα λόγιας! Δέβα ρίζαμ, δέβα άλτς εβρια κε πίςτε κολχοζ εμεν αφίςτεμε ιςιχον.

ΘΟΔΟΡ. Εγο αμον τελέπο πατέρα, εςι οτυνυμ, οτυνύμ λες. Αέτς αν έν, ατότε θα πάγο ςο κολχόζ μονάχος ας εκςέρτςατο!

ΓΟΡ. (ερεθιζμένα) Σανάθεμαν δέβα απατόρα σατι το πεδίμ κίςε κε πατέρα άλο μι λεςμε! (ςυλατςαρίζι) Το καπαετ τεςον κέν, το καπαετ τατυυυ εν, πέρθεν έβαλεν το χορίον ςέναν ςάλο!

ΘΟΔΟΡ. Νέ μέτα! γιά τεςάς ίςος να εν καπαετλις. Για τεμας όμος πολα καλα επίκεν κέρθεν νανί το μάτιαμυν.

ΓΟΡ. (αγριεμένος) Εφτάν, νέπρε! Αρ εκανέθεςας χα θα βλαςτιμο κεςεν κιατον. Δεβάτε χαθέςτεν αλίγορα με λέποςας ςο μάτιαμ εμπροςτα.

ΘΟΔΟΡ. Μάςςαλαχ! καλα επόρεςες κίπεςα κελα! (ςικόνετε) Μι φογάςε, θα πάμε! Σατι κε να δέντς-με πιλια, κι ςτέκο. Μεφκερα ςςέρια κι θα παγο άμα ας εκςερτςατο. Θα πέρο κε το μιράδιομ αςο ςπίτ κε ςο χοραφ κέπεκ: θα πάγο.

ΓΟΡ. (αγριεμένος φονάζι). Πίον μιράδιον, νέπρε! Γυρπαν εφτάγοςε ςο ςπίτ-πα κε ςο χοραφ πα. Τερ εςι, τερ εςι τον κατακέφαλον. Τεμιακ εςι με ταγίκα ιδέας κλόςςκεςε ατυκές; Εκς αλίγορα έκς απαδαπες βρομόςςκιλον! Γυρπαν εφτάγοςε ςο ςπιτιμ το κατοθίρ ατόρα!

ΣΚΙΝΙ 8.

ΘΙΜΙΑ. (μπένοντας με τι Μαρία κε τιν Ελένι) Ντέπαθετε κε τςαίζετε γυρπάνεςυν;

ΓΙΟΡ. Τιδεν πα τςάνυμ, αετς ολίγον εχοντρολάλεςαμε.

ΜΑΡ. Ντο θα εν κεγρίκσεςα; με τα κολχόζια-τυν θα τρόγνε τόν κόζμον! Κατ ιπαν φένετε κςαν τον πασςαμ τον Γοργορ κε πίκανατον κερεθίςτεν.

ΘΟΔ. (θιμομένα) απεςεν κερότεςανα! με το κόκινον το κεριν κελάλεςαν κεςεν. Δυλίαν κέις, άμε δεβα ςι δυλίας.

ΓΟΡ. (ορμα πάνο ςτο Θόδορο). Νέπρε αρ εκανέθεςε. Ατόρα κρύο κε γομόνο ταπέςις πυλία.

(Ι Θιμία μπένι ςτι μέςι κε δεν τον αφίνι)

ΘΙΜ. Μι, Γόργορ χαςονατον, ιςίχαςον. (Τον καθιςιχάζι.)

ΘΟΔ. Ντο εν, ντέπαθες; Εςι το πεδις χατεφς κεγο αςκεμα εφτάγο να χατέβο τι κυλακς πεπέραν ταχύλις; (Ι Ελένι τον πλιςιάζι κε τον καθιςιχάζι).

ΜΑΡ. Εμις κανενος αχυλ κιπέρομε. Ο καθένας εγρικα πίον εν το ςοςτον.

ΘΟΔ. Χα θα βλαςτιμο τεςέτερον το ςοςτον ατορα;

ΓΟΡ. Ακυς! ακυς το λέι! Το μερτικόνατ, θελ! Κε πίον εν τεςον το μερτικον, νέπρε;

Μετεμεν μι εδύλεπςες κέχτςες το ςπιτ κένικςες το χοραφ; ακόμαν οπςεζνον χάταλον . . .

ΘΟΔ. (Τον διακόφτι). Ντο χάταλον λες-με! Εγέντον δοδεκα χρόνια αδαπες μετεςεν δυλεβο, να μι δυλεβο με τι κςεντς; ενεςπάλθαν γιόκςα γιοκ.

ΓΙΟΡ. Χάςονα Θοδορε, ιςίχαςον.

ΘΟΔ. Κιατορα ντο θέλτς ατα κιατα. Εγο πα θα πάγο ςο κολχοζ κε Ελενι πα, βέςελεμ!

ΓΟΡ. (αρπάζι τιν Ελένιν απ' το χέρι κε τιν τραβα στο μέρος τυ.) Γυρπαν εφτάγοςας ςιν Ελένιν πα κε ςύλια πα. Εκς απαδαπες, εκς!

Σκύμε βλαςτιμο ατόρα κεςεν κε το κολχόζις.

ΕΛΕΝΙ. (πεφτι στα πόδια τυ πατέρα τις κε κλέι παρακαλοντας)

Πατέρα, ας πάμε, ας παμε υλ εντάμαν ςο κολχοζ!

ΓΟΡ. (τιν κλοτςίζι). Αχα κεςι κε το κολχόζις!

ΓΙΟΡ. (τοναρπάζι απ' το χερι κε τον πετα στιν πάντα κε ςικόνι τιν Ελένι). Κεντρέπεςε; Τι δίναμίς θα ςιναεφς; Αγριάνθροπι κίμες χοςς!

(Πιγενοντας τιν Ελένιν προς τιν πόρτα) χάιτε Θόδορε, χάιτε πάμε! Ιςτερια τερύμε τι χοριζματι!

ΘΟΔ. (ακολυθοντας τον Γιορίκαν.) Πάμε, (απ τιν πόρτα.) Θα χτίζομε το κολχοζ, κιαλι τι μάνανατ πι κοφτ τι στράτανεμυν (φέβγυν.)

ΘΙΜΙΑ. Θόδορε! Ελένι! πύλιμ... μι πάτε! (πέφτι λιπόθιμι, τιν πίανι ι Μαρία. Ο Γοργόρτς μνίςκι ςαν κεραβνόπλιχτος κιτάζοντας τιν πόρτα).

ΤΕΤΑΡΤΙ ΠΡΑΚΣΙ

ΠΡΟΤΙ ΙΚΟΝΑ

Μετα ένα χρόνο στο προάβλιο τις εκλιςίας. Στο βάθος εκλιςία με απςιλο καμπαναριο. Δεκςια κε αριςτερα απςιλο ντουβάρι τις αβλις. Στον πρότο πλάνο ςτα δεκςια πόρτα τις αβλις. Στο μπροςτινο μέρος τις εκλιςίας πόρτα με τρις πέτρινες ςκαλί-τςες. Πιο μπροςτα διο κιπαρίςια κι αναμεςά-τυς μακρι κςίλινο ςκαμνι. Στα αριςτερα τάφος κάπιυ παπα με ςταβρο κε κάνκελα. Μέςα ςτον τάφο πραςινάδες λυλύδια κε ςτιν άκρι μικρο κιπαρίςι. Κιριακι μετα τιν απόλιςι τις εκλιςίας.Στο άνιγμα τις ςκινις φένετε ο Δολίκας ςτο καμπαναρίο πυ χτιπα τα κυδόνια κε ίςτερα καταβένι τις ςκάλες.

ΣΚΙΝΙ 1.

ΜΑΡ. (Βγένι απτιν εκλιςία κανι το ςταβρό-τις φιλι τιν πόρτα ίςτερα λέι ςτον Δολίκα πυ πλιςιάζι). ...κάκυ χρυς τα κοδόνια Δολίκα. Ι εκλιςία έφχερον εν.

ΛΟΔ. Νε καααανις κέρχυταν αααλο ςιν εκλιςίαν.

ΜΑΡ. Σοςτα λες. Επέμναμε ι δι κοντι κι ο Θόδορον. (Δολίκας φέβγι).

ΣΚΙΝΙ 2.

ΛΕΦ. Βγένι απτιν εκλιςίαν κάνι το ςταβρό-τυ κε φορι το παπάκι-τυ, κατόπι-τυ βγένι κι ο Πάβλος κυλάκος κε κάνι το ίδιο). Να βοιθα Μαρία.

ΜΑΡ. Να βοιθα κέςεν παςςα Λεφτερ.

ΛΕΦ. Χατέςτεν ολίγον ας κάθυμες κι αναμένομε τον πάτερ κε τον παςςα τον Θοδόις (πάνε κε κάθιντε στο ςκαμνι).

ΜΑΡ. Εςις ντέφτατε παςςα Πάβλε; καλα εν ι πατςιμ ι Πελαία;

ΠΑΒ. Μέτα ντο να φτάμε; Ας λέγομε καλα ο θεον να φέρια ςο καλον. Αποτενι τεμέτερον το καλον πα πίον εν; Εςι ντέφτας;

ΜΑΡ. Καλα ντο να φτάγο; Κοτςα ςτραβα δυλέβομε κε πάμε.

ΛΕΦ. Μαρία, εςι καλέςα ίςε. Εμας παςςταν εφτύλτςανεμας τι ςςκιλ τα πεδία. Τα χοματαμυν υλια επέραν κεδόκανεμας κατ λορία κςερα καρκατςόνια, τεε! ςι διαβολι τι μάναν κες, ςιν άκραν τι χορι. Αρ δύλεπςον ας τερόςε.

ΜΑΡ. Χαίρ να μί ελέπνε εχιν κε τα κολχόζιατυν. Ιςςανλαχ ο θεος να ποδεδίζατονε κέι κε χανιατς (κάνι το ςταβρότις)

ΣΚΙΝΙ 3.

ΠΑΠ. (βγένοντας αптιν εκλιςίαν μαζι με τον Θοδος τον επίτροπον πλιςιάζι κε κάθετε ανάμεςα ςτιν παρέα. Το ίδιον κάνι κι ο Θοδος ίςτερα αφυ κλίςι τιν εκλιςία). Καλιμέρα. Ε! πασςα Λεφτερ, ελεπς πυ εκατίντιςαμε! Εκλιςία πασςταν έφκερον επέμνεν, άλο κανις κέρχυνταν. Εγο κέλεγαςας τα κολχόζια ενάντια ςι θριςκίαν ίνε. Ιδετε άλο κανις κι πατύνε ςιν εκλιςίαν. Νια βάφτιζμαν, νια μεταλαμαν, τιδεν τιδεν άλο κεφτάγνε, ι χορετ τι κολχοζι.

ΘΟΔ. Νε, πάτερ ςοςτα λες, πασςτάν αντίχριςτι εγένταν αφοριζμεν.

ΠΑΒ. Ας έν το πολα επίεν κε τολίγον επέμνεν. Λετς κι θάπομεν κα θα ίνετε.

ΘΟΔ. Μετα ςατι κατ πρεπ να φτάμε κεμις. Κι πρεπ να ςταβρόνομε τα ςςεριαμυν κε τερύμε ςειρ. Ντόλες εςι πασςα Λεφτερ;

ΛΕΦ. (ςτιν Μαρία) Μαρία για δέβα κλίδοςον ακίνο τεκςόπορτον. Κε τέρεν κελα να μι φένετε κανις ατυκες. Μαρία εχτελι κιςτερα γιρίζι). Κανις κεν Μαρία;

ΜΑΡ. (γιρίζοντας). Γιοκ κανις κεν αδακες πασςα Λεφτερ.

ΛΕΦ. Αρ ακύςτεν ατόρα. Οςίμερον ίςα ίςα ένας χρόνος εγέντον, ας εδιοργάνοςαν το κολχοζ. Αμον τέμαθα το βράδι οςίμερον εκιν εορτιν εχνε. Θα εορτάζνε τα χρονία τι κολχοζίατυν κιαςο μεςιμερ κίςτερνα θα φορτονε τα καπνάτυν κε θα κατιβάζνατα ςιν πολιτίαν.

ΜΑΡΙΑ. Γιοκ, πασςα, εγο έμαθα, πυρνα θα πέρνατα κε πάγνε.

ΛΕΦΤΕΡΤΣ. Αλο καλιον. Ατόρα ακςεστεν. Εμις τι γιν πιγιν πρεπ να φτάμε κε να δίγομε οςίμερον φοτίαν το ςκλάτνα-τυν πριν να προφτάνε κε πέρνατα κε πάγνε.

ΠΑΠΑΣ. Σοςτα. Ατόρα ακςέστεν εγο πα ντό εδέβαςα ςεφιμερίδαςατυν. Τι κυλακς λέγνε πρεπ να χάνοματς πασςταν, ςιυρκιυν να φτάματς αςα χορία. Να ςτίλοματς ςι Σιβιρίαν.

ΘΟΔΟΙΣ. Αετς αν εν πασςα Λεφτερ, εμις άλο κι πρεπ να ςτέκομε.

ΛΕΦΤΕΡΤΣ. Χάςον ντο γράφνε πάτερ τα χαςςόφιλα-τυν. Εμις ατόρα πρεπ να τερύμε κε κριφα κριφα αμον τεβρίκομε αρμόδιον κερον να δίγομε φοτίαν το ςκλάτνατυν.

ΠΑΒΛΟΣ. Κια πίος θα δία φοτίαν;

ΛΕΦΤΕΡΤΣ. Εγο λέο, κατ ας δίομε τεμέτερον τον Λολίκαν κε φτάμοτον κε δίατο άπςιμον.

ΠΑΠΑΣ. Σοςτα κατ ας δίγοματον. Εγο θαρο αίκον ιδέαν, ο Θεον πα να ποδεδίζατον, θα εβλογίζιατο. Σο πανκαρ τεκλιςίας παράδες εβρίγυνταν ακόμαν αετς κεν μι πασςα Θοδος; Ας δίγοματον 30—40 μανάτια κε ςτίλοματον. Ντό λετε κεςις;

ΘΟΔΟΙΣ. Ντο θα λέγομε πάτερ; Ας δίγοματον κε πενίντα, ατυκα ςοςτα λες. Τεκλιςίας τα παράδες άλο καλίον θα βοιθύνε κε χάνε ταντίχριστυς:

ΠΑΒΛΟΣ. Εκίνος μοναχος κι θα επορι τςάνυμ. Εγο λέγο πρεπ απεμας κάπιος να πάι με τεκίνον κιαπο μακρα δικνιατον.

ΔΕΦΤΕΡΙΣ. Ατυκα ςοςτα λες. Κάπιος πρεπ να πάι μετεκίνον'....... (ςιλογίζετε) κια πίος να πάι;

ΘΟΔΟΙΣ. Εςεν άλο καλίον ακύιςε, κε πεκι ανεπςςος πα εν καμίαν αςι δυλις κεδγεν. Ας πάγο φέροςε πενίντα μανάτια κε πίςον άμον τεκςέρτς (πάι να φέρι χρίματα απτιν εκλιςίαν).

ΠΑΠΑΣ. Σοςτα, ςοςτα παςςα Λεφτέρ, κςαν εςι καθαφτας. Αφοριζμεν αντίχριςτι, άλο κανις πος κε πάτεςεν ςιν εκλιςίαν Κιαμ ο Γοργορτς πος εγαντυρέφτεν κεκίνος τιςτερνα κεπίεν ςο κολχοζ. Εκίνος, εκίνος ι αγία ι πςίχι, ο θεοςεδύμενον, εκίνος πα κέρθεν οςίμερον ςιν εκλιςίαν.

ΜΑΡΙΑ. Μέτα ο γιόςατ κομυνιςτις, ο γαμπρόςατ κομυνιςτις, ι θεγατέρατ ςο κομπςομολ άλπετ έλακςαν κε τεκινυ ταχύλια.

ΠΑΠΑΣ. Κιαςτεφάνοτι ζύνε κι όλα, εκςέρετε;

ΜΑΡΙΑ. Πίος ι θεγατέρατ κι ο γαμπρόςατ;

ΠΑΠΑΣ. Νε, νε, παςςταν εςςκίλεπςαν.

ΣΚΙΝΙ 4.

ΘΟΔΟΙΣ. (γιρίζοντας με τα χρίματα). Αχα παςςα Λεφτερ; πενίντα μανάτια. Αμαν ίςτερα πρεπ να έρχυνταν ςον τόπονατυν, εκλιςίας παράδες ίνε.

ΠΑΒΛΟΣ. Μέτα ι δυλία ας γίνετε, κεμις διπλα κε τρίδιπλα θα δίγοματα. Ατόρα ϛυκ, ϛυκ παϛϛά Λεφτερ μι περαν κι ο κερος.

ΛΕΦΤΕΡΤΣ. (ϛικόνετε) Ανάνκιν μέϛϛετε θα φτάγατς κε κλέγνε απαν ϛο πράζνικον-ατυν. Σαχτάρια παλαλα θα φτάγο τα καπνά-τυν. Εκιν κίνε μι πυ κατεβαϛανεμας αδα ϛο χαλ.

ΠΑΠΑΣ. (ϛικόνετε). Εϛτα παϛϛα Λεφτερ, εϛτα ας δίγοϛε κεγο έναν εβλογίαν (τον εβλογίζι κε κάνι πάνο ϛτον Λεφτέρι το ϛιμίο τυ ϛταβρυ μυρμυρίζοντας εφχες). Ατόρα δέβα κε μι φογάϛε ο Θεον μετεϛεν εν.

ΛΕΦΤΕΡΤΣ. Ατόρα θα πάγο πάτερ; Ιμέρα μεϛιμερ θα καπνίζνε τα καπνάτυν; Να εκϛέρνε με τίναν έχνε δυλίαν (φέβγι).

ΑΒΛΕΑ

ΔΕΦΤΕΡΙ ΙΚΟΝΑ

Ι ςκινι παριςτάνι νεόχτιςτον κτίριο δίπατο, ςτο βάθος. Πετρινες ςκάλες απ' τα δίο μέρι φέρυν ςτι μεγαλοπόρτα τυ δέφτερυ πατόματος πυ έχι ςτα πλάγια απο δίο μεγάλα παράθιρα. Τςινκένιο ςτέγαζμα πανο ςτιν πορτα πυ ςκεπάζι κε τον εκςόςτι πύνε μπροςτα ςτιν πόρτα. Σιδερένια κάνκελα ςτις ςκάλες κε ςτον εκςόςτι. Πάνο ςτον εκςόςτι τραπὲζι ςκεπαζμένο με κόκινο τραπεζομάντιλο. Στα ςιδερένια ςτιλάρια τυ εκςοςτι κρεμαςμένες κόκινες ςιμέες, ςτυς τίχυς κάτο απτα παράθιρα μεγάλα πλακάτια πυ γράφι. «Με βιομιχανία ςτιν πόλι κε .κολεχτιβικα νικοκιρια ςτο χοριο θα φτιάςυμε ςοςιαλιζμο».

Μπροςτα ςτα κανκελα ταπέλα πυ γράφι. «Κολεχτιβικο νικοκιριο Νίκι». Κατο απ' το παλκὸνι ιπόςτεγο πυ φέρι ςτιν πόρτα τις αποθὶκις. Μπροςτα ςτιν πὸρτα αγροτικα εργαλία. Στα δεκςια μια ςιρα νεοφιτεμένα δέντρα κε μπροςτά-τυς μεγάλα κςίλινα καθίζματα. Στο προςκίνιο ςτα δεκςια μεγαλο δέντρο με παχι κορμο. Σταριςτερα μεγάλι αποθίκι καπνυ, μπροςτα ςτιν αποθίκι δρόμος πυ φέρι ςτα χοράφια. Μπροςτα ςτιν πὸρτα τις αποθίκις λιγάκι προς το προςκίνιο τράχτορ.

Στο άνιγμα τις ςκινις φένοντε πολι χορικι κολχόζνικι κομςομὸλι κε χορίατιςες πυ άλι κάθιντε

άλι ςτολίζυν με γιρλαντες τα κάνκελα υς τιν πόρτα τις αποθίκις καμποσι τραγοδυν. Ο Θόδορος πο έγινε τραχτορίςτος ςτολίζι κεκίνος το τράχτορ δίπλα τυ ο πατέρας-τυ. Στο τραπέζι πύνε πάνο ςτο παλκόν φένοντε ολόγιρα καθιζμένι ο Γιορίκας, ι δαςκάλα ο Γιανες, ο αγρονόμος, κι ένας αντιπρόςοπος τις κιβέρνιςις απτιν πολιτία.

Ολι ι χορικι καθιντε ολόγιρα μέςα ςτιν αβλι άλι ςτις ςκάλες κίαλι ςτέκοντε.

Ινε μαζί-τυς κε κάμποςι χορικι πυ δεν μπίκαν ακόμα ςτο κολχοζ.

ΣΚΙΝΙ 1.

ΓΙΑΝ. Σιντροφι, κολχόζνικι! Οπέρτς οςιμερνον ιμέραν εδιοργάνοςαμε το κολχόζνεμυν· για τατο το ςιμερνον ιμέρα γιατεμας εν άμον τρανον πανοιρ κε με τιν άδιανεςυν τιν πανιγιρικιν ςινεδρίαςινεμυν λογαρίαζ-ατο ανιχτον! (ολι ςικόνοντε κε τραγυδυν).

Χορετ! χορετ αγυρ γινεκ!
υλ ςο κολχοζ εμπάτε
θαλάζομε τιν ζις εμις
κε το παλεον το κιτιςς.
κανις κι θα θιμάτε.
ςο κολχοζ! ςο κολχοζ!
υλ εμπάτε ςο κολχοζ!
Μακρα ταλετρ κε το γινιν
άλο κι γιαραέβνε
ας εν καλα ι μιχανι
τα τραχτορια με το πενζιν
τιν γιν το θα χταλέβνε
ςο κολχοζ! ςο κολχοζ!
υλ εμπάτε ςο κολχοζ!

ΓΙΑΝ. (μετα το τραγόδι). Τον χερετιςτίριον λόγον εςς ο αντιπρόςοπον τι πάρτιαςεμυν αςιν πολιτίαν ο ς. ο Κιριάκον. (Χιροκροτίματα).

ΚΙΡ. Σίντροφι, κολχόζνικι! χερετόςας αςόνομαν τι κιδέρνιςις κε τις κομυνιςτικις πάρτιας (χιροκροτίματα) Ι κιδέρνιςι κε το κόμαν με τρανον ενδιαφέρον παρακολυθύνε τα πολα τεπιτιχίας το εςςετε ςο κολχόζνεςυν. Ταμέτριτα ταμιάκιαςυν, ταγαπεμένον ι ζοιεςυν, οςίμερον δίκνε πος ίςτεν ικανι να χτίζετε νέον ζοιν, νέον ςοςιαλιςτικον όπςςεςτδον. Τρανον εντίποςιν επίκεμας πος ςέναν χρόνον απες απέδικςετε κε τάλα τα χορία πος ενομεν οντας ιν ι χορετ εφταγνε θάματα. Τα καπνα το θα κατιδάζετε ςιν πολιτίαν θα τςυπόνε τα ςτόματα ταπαρτυνιςτίον πι κι πιςτεδνε τι δίναμιν το έχνε τα κολχόζια.

Ι εργατ τι πολιτίας θα δάλνε τα δινατά-τυν να εφοδιάζνε-ςας αςύλια τα χριαζύμενα κε πάντα θα ιποςτιρίζνε-ςας μόλεν τι δίναμινατυν.

Τακςυκλύκια το έςςετε ύλια θα ςιμπλιρόνατα (χιροκροτίματα). Πρεπ να εκςέρετε πος ι τυςςμάνεμυν πολι ίνε. Ι κυλακ ςα πολα χορία κιςτέκνε ιςιχα. προςπαθυν να διαδάλνε τι χορέτς, εφταγνατς προπαγανδαν να μι εμπένε ςα κολχόζια κε με πολα τρόπυς εφτάνε ζεμίαν ςιν κιδέρνιςιν κε ςα κολχόζια. Βάλτε λιπον τα δινατά-ςυν κιολτς τι χορετς δαλτε ςο κολχοζ. Τι κολχοζίεςυν τονομαν όπος εν «Νίκι» θα νικα ύλια τα διςκολίας.

ΠΕΛ. (μεςόκερι χορίατιςα) Παςςα Γιανε εγό-πα θα λέγο δίο λόγια.

ΓΙΑ. Πε Πελαγία πε!

ΠΕΛ. (βγένι ςτις ςκάλες κε λέι) Σιν. κολχόζνικι αςι χαραμ κεκςέρο ντο θα λέγο κέλα... Νε!

Μέτα αρ ίδαμε κεμις φος κι μέραν. Εταράγαμε κεμις με τανθροπς! Πολιχρονεμεν να ιν πένικςαν το μάτια-μυν. Υς τεμεν κεκά-πα εγο πα ατόρα εγρικο πιος ιν ι φίλε-μυν κε τυςςμάνε-μυν... Τςάνυμ... πος να λέγα:.. Αςα χτίνιά διαφοραν κίχαμε εμπροστα. Αμαν ατόρα, ατόρα επορύμε κε χτίζομε κέλα κε χαλάνομε κέλα. Αρ το παλεον θα χαλάνομε κε θα χτίζομε νέον ζοιν. Τι τυ ςςμαντς εμις κι θα γιαναςςτυρέβομε ςο κολχοζ-κες (χιροκροτίματα).

ΚΟΛΧ. Πράβο! Πελαγία! πράβο!

ΑΓΡ. Επιτρέπςτεμε ςίντροφι κολχόζνικι νά χερετοςας αςόνομαν ταγρονομίον τεμέτερον τι ραγιονι. Τεςέτερον το κολχοζ ι «Νίκι» πρεπ να ιπαριφανέφκετε διότι εν το πρότον παράδιγμαν για το ραγιόνεμυν. Ιδαν εςας ςα τελεφτέα κε τάλα τα χορία κεςκάλοςαν κε κίνα ςι διοργάνοςιν. Απατόρα ι δυλίαςυν εν πολα τρανον. Υλια τα μικρα τα χαζιάιςτβα πρεπ να βοιθάτε να ενόνοματα κε φτάματα τρανα κολχόζια. Ατότε τα χορία θα ίνταν το κάςτρον τυ πεντάχρονυ πλάνυ-μας. Ι Σοβετικι αγρονομ δίγνε-ςας τον λόγον-ατυν πος ύλια τα γνόςιςα-τυν κι ενέργια-τυν θα ιν τι κολχοζίον (χιροκροτίματα).

ΓΟΡΓ. Γιάνε δός-μα τιν άδιαν εγο πα κα θα λέγο.

ΓΙΑΝ. Πε παςςα Γοργορ πε.

ΓΟΡΓ. (βγένι ςτις ςκάλες κε μιλα) Σίντροφι κολχόζνικι! Ταγιτάτςιας τι κυλακίον επίκανε-με κε με τον

κερον κε σέβα σο κολχοζ. Αμαν όσον τε πίγα κε ίδα τι δυλίαν-εσυν κε τι ζίσνε-συν, άλο κεπόρεσα να στέκο. Εσκοσα κέσιρα το παλεον τιν ιδέαν το ίχα για το κολχοζ κε το ταπιάτιμ κε πέρα τιν γαριν κέρθα εγράφτα. Αμαν έργεπσα ολίγον.

ΚΟΛΧ. Ας έργεπσες κι πιραζ.

ΓΟΡΓ· Ατόρα μετεσας θα βάλο τα δυναταμ κε τέχασα τον κερον τυ κάκυ θα ταμαμέβατο. Ας έρθα κιαν μετεσας θαρις εκι εγενέθα μίαν κιάλο ασι μάναμ. Κε σις σίντροφι δεβάτε πέτε τεργατς πος ι χορετ κι θα εντροπιάζνε τιν κιβέρνισιν. Ιντιαν εβγον ασο σσέρνε-μυν θα φτάματο κε τιν πετιλέτκαν οπις κι θα φίνομε (χιροκροτίματα).

ΚΟΛΧ. Αφεριμ, πασσα Γοργορ, αετς θέλομε-σε.

ΜΙΤΟΣ. Πασσα Γιάνε, δόσμε το λόγον.

ΓΙΑΝ. Πε ρίζαμ, πε κεσι.

ΜΙΤ. Σίντροφι κολχόζνικι! το κομσομολ κι νεολέα τι κολχοζί-εμυν ας όνομανεσυν δι λόγον τον αντιπρόσοπον τι κιβέρνισις, πος οντας θα φτάμε, τυ χρόνυ αίκον όραν το πράζνικον τι κολχοζί-εμυν θα διπλασιάζομε τα μέλι κε θα τριπλασιάζομε τιν εσοδίαν-εμυν.

ΚΟΜΣ. Ντο θα διπλασιάζομε τα μέλι! ύλεν το το ραγιόν-εμυν θα φτάματο τρανον κολχοζ να θαμάσκυνταν κιατιν.

ΜΙΤ. Ατότε δίγομε το λόγονε-μυν κε θαρο κι θα ντροπιάσκυμες.

ΚΟΛΧ. Κι θα ντροπιάςκυμες, κι θα ντροπιάςκυμες!

ΓΙΑΝ. Το λόγον εςς ατόρα ο ς. ο Γιορίκας. Θα φτάιμας μικρον τακλατ για τι ζοιν τι κολχοζί-εμυν (χιροκροτίματα παρατεταμένα κε φονες «γιάςυ Γιορίκα γιάςυ»!)

ΓΙΟΡ. (με ςιμιοματάριο στο χέρι) Σίντροφι κολχόζνικι! Ιςα ίςα οςιμερον εγέντον ένας χρόνος αςο διοργάνοςα-με το κολχόζνε-μυν. Εκςέρετε μετα πόςα διςκολίας ςιν αρχιν εςένκαμε τι δυλίανε-μυν ςι ςτράταν. Με τι βοίθιαν όμος τι κιβέρνιςις κε με τεμέτερον τον ενθυςιαζμον κε τιν δυλίαν επορύμε οςίμερον να λέγομε ςυλτς, ανιχτα πος ενίκεςαμε το διςκολίας. Με τέναν κε με τα δίο καραβάνια εμις κεπορύμε να κυβαλύμε τα καπνά-μυν ςιν πολιτίαν.Επορύμε κι περιφανέφκυμες διότι έκςίντα νικοκιρια με 125 τεςετίνας χόμαν, επίκαμε ίςαμε 8.400 πύτια καπνον (χιροκροτίματα).

ΚΟΛΧ. Ζίτο το κολχοζ! ζίτο ι «Νίκι»! ενίκεςεν.

ΓΙΟΡ. Ταγαπεμένον ι δυλία-μυν ι πρόοδοςε-μυν, ι ιποςτίριχςι τι κιβέρνιςις επίκαν κε τάλτς τι χορετς να εμπένε ςο κολχόζνε-μυν.

Εχτος αςα δεκα οςπίτια τεςέβαν τρία μίνας εμπροςτα ςο κολχόζνε-μυν, αλα 25 κιάλο εδόκαν αναφοραν να εμπένε απατόρα (χιροκροτίματα).

Σιν αρχιν όμος ίχαμε πολα διςκολίας κε θαρο εντροπι κεν να λέγατο.

ΚΟΛΧ. Πέατα Γιορίκα πέατα!

ΓΙΟΡ. Κρύι ςονύνεςυν πόςα ςκάνδαλά εγένταν κε παράπονα ςιν αρχιν. Ενας έρχυτον έλεεν, «γιοχ τάλογομ πολα εφόρτοςανατο» άλος έλεεν «τα βυδιαμ κεπορο

να λέπατα ςα κςένα ςςέρια». Υς να επίκανε-μας κιύλια τα ζα τι κολχοζι έλακςαματα κιάντςαγα ιςιχαςαν ύλ.

ΚΟΛΧ. Ατυκα ςοςτα λες Γιορίκα!

ΓΙΟΡ. Οςον τεπίγαμε όμος ύλ εςινίθιςαν κιαλο τεμον τεςον κίπεν κανις κεςέδεν ι δυλία ςι ςιραν. Κι ατόρα, ατόρα άμον όρομαν έρχυντανε-μας τα περαζμένα. Με τι δοίθιαν τι διαςκάλτςας ένας αγράματος κεπέμνεν αςι κολχόζνικυς.

ΚΟΛΧ. Ι διαςκάλτςα αμιάκια έςς.

ΓΙΟΡ. Πολα καλα χροςτύμε κε ςον ς. τον Διμίτριν τον αγρονόμονε-μυν. Ανθροπον εδύλεπςεν κε δύλεπςεν πολα πραματα εμάτςεμας.

ΚΟΛΧ. Ε! Ο Διμίτρις τι χοραφι ο διάςκαλον εν. Για ςυ Διμίτρι!

ΓΙΟΡ. Κιατόρα τι κιδέρνιςις τα δοίθιας κι ποςτίρικςις πολα ίνε. Πία θα λέγο κε πία θα φίνο. Υλ εκςέρετιατα. Ατόςον κςαν λέγο πος ι Σοδετικι κιδέρνιςι ας εκςερ πος ι κολχόζνικι θα δάλνε ύλια τα δινατάτυν κε το πεντάχρονον τον πλάνον να εφαρμόζιατο ςα τέςερα χρόνια! (Χιροκροτίματα). Ατόρα λέγοςας έναν κιάλο. Ι εργάτ τι Πιςςεφκυςι εςτιλανέμας ίδιςιν πος το δράδι θα έρχυνταν ςο κολχόζνε-μυν να δοιθύνε-μας κε κατεδάζομε πυρνα τα καπνα. Θα δίγνε κέναν παράςταςιν.

ΚΟΛΧ. Ζίτο ι ένοςι τεργατίον κε τι χορςτίον! Ζίτο!

ΘΟΔ. Παςςα Γιάνε το λόγον!

ΓΙΑΝ. Ατόρα ας ακύομε ντο θα λέι κι ο Θόδορον.

ΘΟΔ. Σίντροφι κολχόζνικι! Ι χαρά-μυν τρανον εν! Αμαν μανασπάλομε ντο ίμες κε υτάρνικι. Εγο προτίνο τοςιμερνον τιν εορτίν-εμυν να εορτάζοματο κε ςα χοράφια απες. Αποπς έδρεκςεν. Ελάτε μι χάνομε τον κερον· Ας πάμε αχπάνομε τα κοςτέλια αςαςυμα τα χοράφια κε κλόθο το χόμαν. Οςιμερνον ιμέραν τι τραχτορι ι λαλία πρεπ να εδγεν!

ΚΟΛΧ. Μπράδο Θόδορε! Καλα λες ας πάμε ας πάμε! (Σικόνοντε όλι κε μπένυν ςτι ςιρα τραγυδόντας το τραγύδι «Χορετ! Χορετ» κε πάνε προς τα χοράφια. Κάθετε κι ο Θοδορος ςτο τράχτορ κε πάι κατόπι-τυς. Αλι χορικι δγένυν αππα δεκςια κε πάνε προς το χορίο ςιλογιζμένι).

ΚΙΡ. Μπράδο ςα πεδία άλο πίος εποροι κε λει πος κι θα επορύμε να φτάμε ςοςιαλιζμον!

ΓΙΟΡ. Νε! νε! Αρ ας ανίγνε τομάτιατυν ι πράδι ι απορτυνιςτ.

ΓΙΑΝ. Ε! ατόρα ας πάμε κεμις ετιμάζομε τι ςκινίν. Το δράδι τα πεδία θα εφτάγνε παράςταςιν.

ΟΛΙ. Ας πάμε, ας πάμε (μπένυν μέςα).

ΣΚΙΝΙ 2.

(Φένοντε ςτο προςκίνιο απ' τα δεκςια πίςο αππο μεγάλο δένδρο ο Λεφτέρτς τραδόντας απ' το χέρι τον Λολίκα).

ΛΕΦ. (Κιτάζοντας ολόγιρα, ςτον Λολίκα μιςτιριόδικα). Κανις κεν. Αλίγορα έδγαλ το καζομένον το τςαπυτ κε τα ςπίρτα κε δέδα τε ςο ςκλατ κεκα. Βάλεν το τςαπύτ ςο κςιλένεν τιν ταραπαν κεκα κιάπςονα.

ΛΟΛ. Φοοοοογύμε.

ΛΕΦ. Δέβα αλίγορα λέγοςε! Πολα λόγια κι χριάςκυνταν. Εγο θα ναμένοςε αδακα μι φογάςε, κανις κεν αδακες.

ΛΟΛ. (Πάι κιτάζοντας ολόγιρα. Περνα απ' το προςκίνιο κε φτάνι κοντα ςτιν αποθίκι κε κάνι όπος τυ ίπε ο Λεφτέρις.)

ΣΚΙΝΙ 3.

ΓΙΟΡ. (Βγένοντας απ' τιν πόρτα τυ κολχοζ βλέπι τον Λολίκα, κε τρέχοντας τις ςκάλες φονάζι.)

Νέπρε Λόλικα! Αφοριζμένε, το ςκλάτνεμυν θα δις βρύλαν. (Δεν προφτάνι όμος να κατεβι τις ςκάλες κε πέφτι, διοτι ο Λεφτέρτς πυ παραμόνεβε πίςο απ' το δένδρο, βγάζι το περίςτροφο-τυ τον πιροβολι κε τον ςκοτόνι.

Στο άκυζμα τυ πιροβολιςμυ βγένυν ι δαςκάλα ο Κιριάκος, ο Γιάνις, κε ο αγρονόμος. Ο Λεφτέρις έφιγε, το ίδιο ετιμάζετε να κάνι κι ο Λολίκας μα δεν προφτάνι κε τον πιάνυν. Ι δαςκάλα κτιπα το κυδύνι.

Ο Κιριάκος τρέχι κε ςικόνι τον Γιορίκαν, ο Γιάνες τρέχι κε πίανι τον Λολίκαν, ο αγρονόμος ςβίνι τι φοτιά πυ μόλις άρχιςε να νάβι).

ΓΙΑΝΕΣ. (χτιπόντας τον Λολίκα) Αφοριζμένε, τα καπνα μι θα έκεες νέπρε; θα ςκοτόνοςε αγλίγορα πέμε πίος έτον με τ' εςεν;

ΛΟΛ. (κλέοντας φονάζι δινατα). Εεεεεγο κέμνε ο πασςάμ οοοο Λεφτέρτς εεετονε!

ΔΑΣΚΑΛΤΣΑ. (πυ έτρεκςε να βοιθά τον Κιριάκον, αφυ κιτάζι πος ο Γιορίκας δεν δίνι σιμία ζοίς. Κλέι). Εςκότοςαν τον Γιορίκαν αφοριζμέν, ι κυλάκι!

ΓΙΑΝ. (τραβόντας κατόπι-τυ τον Λολίκαν πλιςιάζι στον Γιορίκα) Ντόλες διαςκάλτςα! Οι τι ςςκιλ τα πεδία!

ΣΚΙΝΙ 4.

(Μπένυν ςτι ςκινι τρεχάτι ι κολχόζνικι μπροςτα ο Θοδορος κατόπι-τυ ι Ελένι κε κατόπι-τυς ι άλι)

ΘΟΔΟΡ. Ντόεν; ντέπαθετε;

ΔΑΣ. Εςκότοςαν τον Γιορίκαν!

ΟΛΙ ΜΑΖΙ. Ντόλες! Πίος;

ΕΛΕΝΙ. (τρέχι ανκαλιάζι το ςόμα τυ Γιορίκα κε βγάλι τραγικι φονι). Αχ! Γιορίκα! γυρπαν ςόνομας, Γιορίκαμ! Οι ναιλι εμέν!! (κλέι).

ΘΟΔΟΡ. Δαςκάλτςα γιαπε, πίος εςκότοςεν-ατον!

ΔΑΣΚ. Ο Λολίκας λέι, ο Λεφτέρτς.

ΚΟΛΧΟΖ. Θα ςκοτόνοματον τον αφοριζμένον τον κυλακ.

ΚΙΡΙΑΚΟΣ. (ςτυς ολόγιρα). Κρατίςτε ας φέροματον απαν. τον κυβαλύνε κε τον βάλυν πάνο ςτο τραπέζι. Ι Ελένι κλέι το ιδιο κι Θιμία) Σίντροφι! Ι άτιμι ι κυλακ εςςκίλεπςαν! άμον τελέπετε υς ςο ςκότομαν κεκά

πιλιά κι ςτέκνε! Το ςκότομαν τι Γιορίκα άλο πολα πρεπ να ενόνμας ςο κολχόζ κε να νικύμε τι τυςςμάντςεμυν. Επιδι κεπόρεςαν να εφαρμόζνε τάτιμα τα ςκοπύςατυν, να κέγνε τα καπνά-ςυν εςκότοςαν τον Γιορίκαν τανένκαςτον το παλικαρ τι κολχοζι.

Το έμαν τι Γιορίκα τεκςςίεν για το κολχοζ θα διναμόνι κιάλο πολα κε θα γίνετε το φαρμακ το θα φαρμακον τι κυλακς κε χάνιατς αςιν Σοβετικιν τιν ένοςιν. Το κολχόζ ι «Νίκι» εχάςεν τον Γιορίκαν αμα ενίκεςεν. Πιο ενομεν απατόρα, θα χτίζομε το νέον τι ζοιν, θα νικύμε ύλια τα δικκολίας κε θα φτάμε το ςοςιαλιζμον. Κε για τον Γιορίκαν κανις κι πρεπ να κλέι διότι θα εν τρανον προζβολιν. Ο Γιορίκας εςκοτόθεν όπος ο τίμιος αγονιςτις για το καλον τις ανθροπότιτας, για το κολχοζ, για το ςοςιαλιζμον. Εονία-τυ ι μνίμι.

Ατόρα κάμποςα πεδία ας πέρνε τα τυφέκια-τυν κε πιάνε ύλτς τι κυλακς τι χορι κε πυρνα μετα καπνα κατεβάζομε κε κιντς ςιν πολιτίαν.

Το ςοβετικον ι δικεοςίνι εγρικα κι ποςτιριζ τα ςιφέροντα τι κολχοζι. (ο Θοδορος κε καμποςι μπένυν μέςα κε βγένυν με τα τυφέκια κε πάνε να πιάςυν τον Λεφτερ κε τυς άλυς κυλάκυς).

ΘΟΔΟΡ. Χαιτέςτε πεδία.

ΣΚΙΝΙ 5.

(Μπένυν ςτι ςκινι κάμποςι απ' τυς χορικυς πυ δεν ίνε ςτο κολχοζ).

ΘΟΔΟΡ. Χορετ το Λεφτερ κίδετε ατυκες πυδέν;

ΧΟΡΙΚΟΣ. Γιοκ κίδαματον κε ντό εν;

ΘΟΔΟΡ. Εςκότοςεν το Γιορίκαν.

ΧΟΡΙΚΙ. Ντο λέι! Όι τι ςςκιλ τον αφοριζμένον.

ΕΝΑΣ ΧΟΡ. (βγένοντας στι μέςι). Σίντροφι κολχόζνικι εμις ίδαμε τεπιτιχίαςε-ςυν κι ατόρα ελέπομε πόςον κι ςιφέρνε τι κυλακς, πεφτάγνεμας αγιτάτςιαν να μι εμπένομε ςο κολχοζ.

Το ςκοτομαν τι Γιορίκα οςιμερνον ιμέραν αποδιχνίι πος ι κυλακ έζεπςαν θα χάν-ταν θα βοιθύμε-ςας κεμις. Αςόνομαν τι χορετίον έρθα να λέγοςας πος ύλ θα έρχυμες ςο κολχοζ κε παρακαλύμε οςίμερον πα να πέρετε-μας. Τι Γιορίκα το ςκότομαν με τε ςας εντάμαν άλο καλίον θα ενόνμας.

ΠΡΟΕΔ.-ΓΙΑΝ. Χορετ τα πόρτας τι κολχοζίε-μυν για τύλτςε-ςυν ανιχτα ιν. Ατόρα μετεμας ας λέγομε το τελεφτέον χέρε ςον ςιντρόφον τον Γιορίκανε-μυν. (Κατεβάζυν όλι τα καπέλα κε κλίνυν τα κεφάλια).

ΑΒΛΕΑ.

ТІМІ 25 КОП.

ЦЕНА 25 КОП.